

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504.160.
Банку Чеських Лівон.
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) 3.00 зол.
Чвертьрічне 15.00 „
Піврічне 30.00 „
Річне 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 дол., у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Заперечення поголосок про недугу Митрополита.

Саме на Великодні Свята появились пого-
лоски про важкий стан здоров'я Митрополита
Шептицького. Яке джерело тих поголосок і
сто їх пустив — невідомо, але напевне той
вершник, хто цю поголоску пустив до польської
преси, не звертався за інформаціями безпосе-
редньо до митрополичої палати у Львові ані
до якихнебудь авторитетних українських кол:
це теж надзвичайно характеристичне, який
брак почуття відповідальності мають деякі
люди, що не цураються легкодушно словом і
пером порушувати найважливіших справ! Віст-
ка про недугу Митрополита та її загрозливий
стан появилася у краківському полудневому
щоденнику „Темпо Дня“ (видавництво „ІКЦ“) і
за ним повторили її і деякі інші часописи.
Вона залямувала українське громадянство та

деякі польські кола і члени нашої Редакції бу-
ли підчас свят просто засипувані запитаннями, що
є на ділі. Можемо з найбільшою приємністю
поділитися вісткою, що поголоски про недугу
ЙЕ. Кир Андрея ВИССАНІ З ПАЛЬЦЯ. Митро-
полит був присутній на Воскресній Утрні у ве-
ликодню суботу у св. Юрі, а вчора і нині, кори-
стуючи з хвилини гарної погоди, фотель Митро-
полита, до якого він прикований вже від літ,
звезли до саду біля палати. Митрополит чи-
лав ту вістку про свою здогадну недугу і жар-
гував з її приводу. Стан здоров'я Митрополи-
та від кількох місяців не тільки не погіршився,
але й поправився: Митрополит теж інтенсивно
прашує та дивує всіх, що його відвідують, жи-
вістю ума і всесторонніми зацікавленнями.

КОРИСНОЮ ПРИНУОЮ ДО ОЩАДНОСТІ
Є ПРЕМІЙНА ВКЛАДКОВА КНИЖЕЧКА

Кооперативного Банку

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська 20, тел. 280-50.

на яку крім звичайних відсотків можна дістати ще і
нагороду за ошадність в сумі 25 до 100 золотих, зале-
жно від висоти постійної місячної вкладки.

Великий

7. травня 1938

Р а в т

УКРАЇНСЬКОГО ГІГІЄНИЧНОГО
Т-ВА У ЛЬВОВІ
В САЛІ ПОШТОВЦІВ

НА БУДОВУ НАРОДНІХ САНАТОРІЙ.

Англійська петиція у справі української меншини в Румунії.

Як ми вже повідомляли, кількох англійських
парламентаристів та інших визначних громадян
місця дня 16. лютого м. р. до Ліги Націй пети-
цію, а жий звернули увагу на невідрадне поло-
ження українців у Румунії, зокрема на цілковит-
не знищення їхнього шкільництва. 12. березня
м. р. повідомив секретаріат Ліги авторів петиції,
що її прийнято і передано під розгляд комітетові
трех, який переводить потрібні доходиження.

Починуючи проволочки в поданнях петиції
був спротив румунського уряду, який настоював
на тому, щоби петиції взагалі не прийняти.

В Англії помітне велике зацікавлення мен-
шинними справами в Румунії; вони набули свій
відгомін навіть у формі інтерполяцій в палаті
громад.

(Укбюро, Лондон).

МІЛІТАРИЗАЦІЯ РУМУНСЬКОЇ АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

Румунський уряд опублікував розпорядок,

Польща приступила до льондонського морського договору.

В середу пополудні польський амбасадор і
морський атташе у Лондоні підписали з бри-
танськими міністрами Дафом Купером та Галі-

факсом порозуміння, на основі якого Польща
прилучиться до льондонського морського дого-
вору з 1930. р.

Зміна уряду в Єгипті.

ПРИЧИНА КАБІНЕТНОЇ КРИЗИ.

Єгипетський прем'єр Могамед Магмуд Па-
ша дістав димісію, якої просив ще перед вибо-
рами до парламенту. Він утворить новий уряд
моделний мабуть із 13-ох міністрів (поперед-
ній мав 16-ох членів). Завтра оголосить король
якту нового кабінету.

Після виборів хотів прем. Магмуд Паша

Злучені Держави не скасують ембарга

НА ВИВІЗ ЗБРОЇ ДО ЕСПАНІЇ.

Група американських політиків під прово-
дом сенаторів Борага і Ляфолета домагається
скасування ембарга на вивіз зброї до Еспанії.
Не вважаючи на те — як твердять в поінфор-

мованих колах — уряд того не зробить, бо не
хоче шкодити Англії та Франції у переговорах
з Німеччиною та Італією, які є найпевнішим
шляхом до замирення Європи.

Кінець кар'єри Папена?

Амбасадор фон Папен, що перебуває у своїх
корот у Саарі, вернувся до Берліна. Як ка-
жуть, фон Папен хоче покинути дипломатичну
карьеру в огляді на лихий стан здоров'я. До-

кола особи останнього німецького посла у Відні
кружляє у берлінських політичних колах чутка
сплаток і адогадів.

Золочівські події.

Львів, 27. квітня 1938.

В середу 20. IV. ц. р. пізно вечером дістав
я телефонну вістку, що в Золочеві такій див-
ній пополудні польські вулиці елементи розби-
ли українські установи. Н-виїав туди зараз же
21. IV. ранком оглянув на місці пошкодзовані
установи, перевів розмови з кільканадцятьма у-
країнськими громадянами-очевидцями події,
вкінці відбув нараду з представниками всіх міс-
цевих українських організацій і товариств. У
вівторок 26. IV. відвідав я Золочів удруге і від-
був тут другу нараду. У вислід цих двох поїз-
док уважаю за відповідне подати до прикладно-
го відомо ось що (зазначую, що з технічних
оглядів не міг я цього зробити по поверненні із
Золочева 21. ц. м., бо саме вночі з 21. на 22.
друковано вже святошесне число „Діло“ і на його
шпальтах не міг вже найти місця більшій до-
пис):

Юрба кинулась на домівки українських у-
станов та деяких приватних українських куп-
ців зараз після маніфестаційного похорону
функціонера поліції Яна Бісінка, який відбувся
20 квітня пополудні. Бл. п. Ян Бісінк жинув
застрівлений досі несприятливим справами у
хвилині, коли звиня в домівці крамця М. Куп-
чики, українця, для переведення ревізії. Чому
призвигище адогадного убивства стало передчасно
відоме польському громадянству, яким чудом
воно не вважаючи на таємність поліційного слід-
ства опинилось на основісній вулиці, це одна
з загадок золочівських відносин. Треба ствер-
дити, що без сумніву наслідком того поминає
на місці ексцидари трьох місцевих польських
громадянських організацій, які сповіщали пре-
смерть бл. п. Бісінка такими словами: „Жинот і
ревізії жбруф українських“, „Жинот од кулі гай-
дамакшей“, „Жинот од аракей кулі на стражи
Земі Червенокшей“.

З передчасним уваленням призначив адогад-
ного убивства вляється ще одна справа, яку
можна зарахувати до загальніших парадоксів
сьогоднішньої українсько-польської дійсности.
Отож убивством бл. п. Яна Бісінка має бути —
так каже золочівський польський привідна опінія
— людина замінена у беззастушну подію. Як повин-
ти боп, подію з українськими легальними устано-
вами, які від самого початку, себто від коли стала
відомо справники бешкетного душогубства, рішу-
че я одностайно осудили його устами своїх
провідників і на сторінках усієї відповідальної
української преси — це друга загадка, яку тру-
дно адогавити глумом розважати. Зате що за-
гадку можна розгадати на тієї сьогоднішньої
нашої дійсности. Без сумніву золочівські події є

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, РИНОК Ч. 18. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 253-41
Телефон Друкарні 228-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Користувачі: П. К. О. Львів 504/000
Валу Чеських Легіон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) 5.00 зол.
Чвертьрічно 15.00
Піврічно 30.00
Річно 60.00
В АМЕРИЦІ 1.50 дол. у че.
ХОСЛОВАЧИНІ за кор. ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 зол. п.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Заперечення поголосок про недугу Митрополита.

Саме на Великодні Свята появились поголоски про важкий стан здоров'я Митрополита Шептицького. Яке джерело тих поголосок і що їх пустив — невідомо, але напевне той перший, хто цю поголоску пустив до польської преси, не звертався за інформаціями безпосередньо до митрополичої палати у Львові ані до якихнебудь авторитетних українських кол: це теж надзвичайно характеристичне, який брак почуття відповідальності мають деякі люди, що не цураються легкоступно словом і пером порушувати найважливіших справ! Вістка про недугу Митрополита та її загрозливий стан появилася у краківському полудневому щоденнику „Темпо Дня“ (видавництво „ІКІ“) і за ним повторили її і деякі інші часописи. Вона залякувала українське громадянство та

деякі польські кола і члени нашої Редакції були підчас свят просто засипувані запитаннями, що є на ділі. Можемо з найбільшою приємністю поділитися вісткою, що поголоски про недугу ЙЕ. Кир Андрея ВИССАНІ З ПАЛЬЦЯ. Митрополит був присутній на Воскресній Утрені у великодню суботу у св. Юрі, а вчора і нині, користуючи з хвилини гарної погоди, фотель Митрополита, до якого він прикований вже від літ, зивозили до саду біля палати. Митрополит читав ту вістку про свою здогадну недугу і жаргував з її приводу. Стан здоров'я Митрополита від кількох місяців не тільки не погіршився, але й поправився: Митрополит теж інтенсивно працює та дивує всіх, що його відвідують, живістю ума і всесторонніми зацікавленнями.

КОРИСНОЮ ПРИНУКОЮ ДО ОЩАДНОСТІ
Є ПРЕМІАНА ВКЛАДНОВА КНИЖЕЧКА
Кооперативного Банку

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська 20, тел. 280-50.

на яку крім значущих відсотків можна дістати ще й нагороду за ошадність з суми 25 до 100 золотих, залежно від висоти постійної місячної вкладки.

Великий

7. травня 1938

Р а в т

УКРАЇНСЬКОГО ГІГІЄНИЧНОГО
Т-ВА У ЛЬВОВІ
В САЛІ ПОШТОВЦІВ

НА БУДОВУ НАРОДНІХ САНАТОРІЙ.

Англійська петиція у справі української меншини в Румунії.

Як ми вже повідомляли, кількох англійських парламентаристів та інших визначних громадян лисесю дня 16. лютого м. р. до Ліги Націй петицію, а який звернули увагу на несприятливе положення українців у Румунії, зокрема на цілковите знищення їхнього шкільництва. 12. березня, з. р. повідомив секретаріат Ліги авторів петиції, що її прийнято і передано під розгляд комітетові трьох, який переводить потрібні докозчення.

Починуючи провадити в поладнанні петиції був спротив румунського уряду, який настоював на тому, щоби петиції взагалі не прийняти.

В Англії помітне велике зацікавлення меншинними справами в Румунії; вони набули свій відгомін навіть у формі інтерпелляцій в палаті громад.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ РУМУНСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ.

Румунський уряд опублікував розпорядок,

Польща приступила до льондонського морського договору.

В середу пополудні польський амбасадор і морський атташе у Лондоні підписали з британськими міністрами Дафом Купером та Галі-

на основі якого військових старшин можна делегувати на різні становища в державних і самоуправних урядах. Час служби в урядах зараховується старшинам, як час військової служби.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЗАЛІЗНОЇ ГВАРДІЇ.

Арештованих провідників розв'язаної „Залізної Гвардії“ замкнено у концентраційному таборі. Появилася поголоска, що мають їх перевести на Зміїний Острів, положений на Чорному Морі, проти гирла Дунаю. Румунський уряд стверджує, що він розв'язав „Залізну Гвардію“ тому, що вона намагалася насильям захопити владу в краю, вела шпигунську роботу для своїх цілей, мала своїх інформаторів у префектурах поліції, в головному уряді безпеки краю та в головному штабі армії, — арешті, що мала зв'язок з закордонними організаціями, які старалися впливати на румунську політику.

факсом порозуміння, на основі якого Польща прилучується до льондонського морського договору з 1930. р.

Зміна уряду в Єгипті.

ПРИЧИНА КАБІНЕТНОЇ КРИЗИ.

Єгипетський прем'єр Могамед Магмуд Паша дістав димісію, якої просив ще перед виборами до парламенту. Він утворить новий уряд з складом мабуть із 13-ох міністрів (попередній мав 16-ох членів). Завтра оголосить король іменування нового кабінету.

Злучені Держави не скасують ембарга

НА ВИВІЗ ЗБРОЇ ДО ЕСПАНІЇ.

Група американських політиків під проводом сенаторів Борага і Ляфолета домагається скасування ембарга на вивіз зброї до Іспанії. Не зв'язуючи на те — як твердять в поінфор-

зреструувати уряд, усуваючи з нього членів, що не мають парламентарних ні сенатських мандатів і опираються лише на двірських колах. Тому спротивився королівський секретар Алі Мегар Паша. Між ними обома дійшло до конфлікту, що довів до димісії уряду.

мованих колах — уряд того не зробить, бо не хоче шкодити Англії та Франції у переговорах з Німеччиною та Італією, які є найпевнішим шляхом до замирення Європи.

Кінець кар'єри Папена?

Амбасадор фон Папен, що перебував у своїх відрядженнях у Саарі, вернувся до Берліна. Як казав, фон Папен хоче покинути дипломатичну службу з огляду на лихий стан здоров'я. До-

кола особи останнього німецького посла у Відні кружляє у берлінських політичних колах чимало сплеток і здогадів.

Золочівські події.

Львів, 27. квітня 1938.

В середу 20. IV. ц. р. пізно ввечерю дістав я телефонічну вістку, що в Золочеві тієїж днини пополудні польські вуличні ексменти розбили українські установи. Я виїхав туди зараз-же 21. IV. ранком, оглянувши на місці пошкодовані установи, перелив розмови з кількома українськими громадянами-очевидцями подій, які відбулися ввечері 20. IV. відвідав я Золочів удруге і відбув тут другу нараду. У висліді цих двох поїздок уважаю за відповідне подати до прилюдного відомо ось що (зазначую, що з технічних оглядів не міг я цього зробити по поверненні із Золочева 21. ц. м., бо саме вночі з 21. на 22. друковано вже святочне число „Діла“ і на його шпальтах не міг вже найти місця більший допис):

Юрба ануулась на домівок українських установ та деяких приватних українських купців зараз після маніфестаційного похорону функціонера поліції Яна Бісінка, який відбувся 20. квітня пополудні. Бл. п. Ян Бісінк зміг застрелити досі несприятливим справником у хвилині, коли явився в домівок краків М. Купчина, українця, для переконання ревізії. Чому призначив здогадного обвинника стало передчасно відомо польському громадянству, яким чудом воно не вважало на тайність поліційного слідства опинилося на золочівській вулиці, це одна з загадок золочівських відносин. Треба ствердити, що без сумніву наслідком того повстання на місці ексценсари трьох місцевих польських громадських організацій, які сповіщали про смерть бл. п. Бісінка такими словами: „Живий зренік, жбурф українських“, „живий од кулі гайдамакської“, „живий од аракей кулі на стражи Земі Червонській“.

З передчасним уваленням призначив здогадного обвинника євжеться ще одна справа, яку можна зарахувати до загальніших парадоксів сьогоднішньої українсько-польської дійсності. Отож обвинником бл. п. Яна Бісінка має бути — так каже золочівська польська прилюдна опінія — людина замешана у беззеньку подію. Як повела ги безз. подію з українськими легальними установами, які від самого початку, себто від коли стали відомі справники беззенького душоубства, рішуче й одноозгідно осудили його устами своїх провідників і на сторінках усієї відповідальної української преси — це друга загадка, яку трудно здогадом глаудом розв'язати. Зате цю загадку можна розгадати на тлі сьогоднішньої нашої дійсності. Без сумніву золочівські події є

Оригінальні англійські матеріали

На убрання також на жіночі плащі й костюми на складі у фірмі:

С. Е Р Л І ХЛьвів, ул. Ягайлонська 20.
Тел. 213-00

наслідком психози й озарення, а яке постійно кидає і в якому постійно вдержує польське громадянство його брукова преса і різного типу організації, що рачію свого існування знаходять у широті ненависті до всього, що українське. Підкреслюю, що золочівські події не є страшні аж не є надто поважні своїми ефективними наслідками, себто матеріальними втратами. Вони грізні як мemento, як показник горячки, в якій живе польське громадянство на нашому терені, і друге: тим станом непевності і беззахистності, що його пережило українське золочівське громадянство.

Як посол округи вислав в явне писмо до прем'єра Складаного представивши йому докладно хід подій. Мені, що прокуратура робить докладно і що з її доручення ведеться слідство. У писмі до прем'єра, як до міністра внутрішніх справ, я подав цілий гурт українських подій, яким відомі призвища погромників і протоколярно стверджено 14 таких призвищ. Не чув я, щоб цих українських громадян не було в Золочеві, одначе для їх власників не було відповідальні представники українського громадянства. Контакт із цим громадянством після подій обмежився досі до списування протоколів і переслухання потерпівших від погромів побитих службовиків. Теж характерно не для сьогоднішніх відносин.

Вкінці апеля до українського громадянства Золочівщини: Сьогодні нам потрібна не усього холодна призадумка й опанування. Не даймо схопити себе почуттями. З 20. квітня є одна: потрібна солідарність з цього українського громадянства, його гідність і почуття відповідальності за всіх та всіх за одного.

В. Кулик

На міжнародній арені.

Латинські свята, свята цілої Європи, мають деякий вплив на хід міжнародних подій. Парламентарний світ, дипломатія, навіть військоче хоче продишки, тому часто підчас свят доходить, якщо не до формального перемир'я, то принайменше до злагіднення боротьби на фронтах, у дипломатичних кабінетах, у парламентарних кулуарах. Напр. цьогорічний латинський Великдень приніс настільки важні події як англо-італійське порозуміння та кінець французьких страйків.

Навпаки свята старого стилю, це лише свята для кількох мільйонів людей, свята локального характеру: з погляду міжнародної політики вони проходять зовсім непомітно. Тому й переглядаючи події, що пройшли у світі від нашої Великої Пятниці, мусимо зясувати собі,

що цей час не становить ніякої заминки, ані ніякого етапу, що це значить зок кількох сірих буднів.

Процес європейської консолідації почався ще після березневої міжнародної конференції (аншлюс і польсько-литовський конфлікт) сунувся вперед за минулих п'ять літ.

Перш за все слід згадати про війну на шляху нормалізації польсько-литовських сусідських взаємин. До Ковна війна

РИЧАЛТОВІ ДЕШЕВІ
ЛІКУВАННЯ ВІД 1. ТРАВНЯ

Інформації:

ІВОНІЧ-ЖИВЕЦЬ

Зол. 13

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР НАДРАГА.

Primavera Leopolitana.

Зближається царівна весна. Нове життя продирається нишком з темної, вогкої землі до соняшного світла. Все хоче зеленіти та цвісти. Вже й гапуззя клена, що росте коло мого вікна, покритося дрібними пупинками, вже в городі віллі Бруницьких проти Ревізійного Союзу зацвіли білі, сині та червоні крокуси та фіолетні фіалки. вже жінка принесла з міста сніжинки, поклала на стіл у Ідальні очі дітей радіють, що минула зима.

Але ту зиму не так легко цього року перемогти. Ось небо покритося чорними хмарами, зв'язався зимний вітер, наніс зі собою проливний дощ, змішаний зі снігом дощ і почав зривати антенні дроти, облуплювати тинк із фасадів камениць, виривати в міських парках з корінням дерева і ломити їх гапуззя. Та не понадаємо в розпучку, бо це не жовтень, а квітень і знаємо, що весна ближче нас, ніж дальше.

Передовсім вона несе спомини.

Здається мені, що сиджу в університетській бібліотеці та роблю собі записки в „Корпус юріс цивіліс“ до семінаріїної праці. Аж тут якісь дрібні ручки замикають нагло його грубазний фоліа. Підношу очі вгору, а біля мене стоїть в цілій своїй красі молоде струнке дівча, убрane в елегантний, веселий костюм драп. Золоті, сплетені у віночок коси митляють епід соломкового капелюха, купленого певно щойно вчора в Обервальдера. У лівій руці грубий зшиток, жовтий індекс і „лиш“ парасолька, правою вказує китичку фіалок з зеленим листком прищипаний до жакета

та усміхаючись до мене маніжливо своїми синіми, глибокими як море очима, питається мене: „грінес“? Відповідаю теж з усмішкою, наосліп: „граю“. „Маєш?“ Зачинаю нервово шукати по всіх кишенях, у моїм зшитку, у кількох індексах товаришів, що ніколи ще не були у Львові, а котрим мав я зібрати „фреквентатції“ у Бальцера, Хлямтача й Абрагама та еквіці зі соромом відповідаю: „Не маю“. „Протрав. За кару мусиш кинути своїх висушених Напівінів, Павлів та Ульпанів і ідемо на Високий Замок. Я також шкартнука Агенбарба і не думаю дрімати на годині Грушевського“!

На таке „діктум“ я віддав вмиль дижурному урядовцеві фоліа, поправив у гагдеробі довгий, чорний крават в кокарду, вложив на голову (очевидно трохи „на бакир“) мій „салино“ з широкими крисами, закурих доброго австрійського „мемфіса“ і ми пішли в долину вулицею Мохнацького на залиті весняним сонцем Академічну та Карла Людвіка. На розі Миколая перетяли нам дорогу наші питомці, що верталися з університету. Всі хлопці як горшки. Між ними кілька знайомих „фармацевтів“ аліне у пісні прозваних „фармаціями“, яких тодішні шануючі себе панни у відповідь на їхні „конкури“ гонили „свині і гуси пасти“. Питомці кланяються мігратові Білецькому, що з повагою йде до Стрийського Парку на промід. Вулиці повні елегантно публіки в нових весняних одягах. Ціла Галичина від Освеніма по Заліщики дає собі тут „ранде-ву“.

Не диво. Львів цеж столиця великого коронного краю, осідок усіх краєвих його установ. Добре діється цьому містові. Гроші перебиваються по всіх усядах. Іздиною їдуть новіські гумраллери, тут і там женуть досить рідкі приватні авта, поедмет подиву прохо-

жих. Кінний трамвай посувається мовно вперед, мовби прочуваючи кінця. Виставові вікна крамниць заповнені весняних матеріалів, каталогів ської і жіночої конфекції. Цюкери не ставляли з огляду на незадовільний Великдень прекрасні баранчики, аденія з локреції, торти, так, що не іде з усточки мої товаришки. Фоліа перника вертається з ранніх віршів з музикою. Біля „регімент-таблери“ дурний Ясьо зі шлючком шкартнука устак, а коло нього кілька весняних ревіками в руках підсидують собі музикою. Коло Дзіковського кланяються Бєг. Олесницькому, що вичаю ревіками нас молодих епоза свого замісця. З Салітій шовковий стяжці цвікера. З Салітій разом у сторону Ринку мовлять ні катехити „золотоустий“ о. Лужницький „реалки“ і о. Лужницький з катехити. Перший з розмірками в сьому, другий з таємничою усмішкою в сьому. Певно вже має когось „на пельку“ в сьому порядку „школу“ при нагляді в часі Великодніх Свят.

— Підемо дальше в сторону подивитися чи завтра виступи Мадам Сан-Жен — каже моя товаришка, що він нездужає, з собою Скарбківською через наш старий „театралкою“ сидить в сьому тел-візку симпатичний Галі. Сонці і може в тій хвилині кланяються свою пісеньку. На його називаю його „Лісна фіалка“. Скручуємо в пасаж зріжаний. Ступаємо тихо по покритих

ція польського міністерства пошт і телеграфів під проводом директора технічного департаменту і почала в понеділок переговори у справі налаштування поштово-телекомунікаційного зв'язку для загального вжитку. На найближчу п'ятницю передбачено початок переговорів залізничних у Варшаві та на тему водної комунікації — в Ковні.

Куди важніше зближення у трикутнику Лондон—Париж—Рим. Бритійський міністр війни Гор провів кілька днів у Парижі та розмовляв з тамошніми державними мужами, м. ін. зі шефом генерального штабу Гамленом. Ці розмови обіймали різні актуальні питання, що безпосередньо чи посередньо торкаються інтересів обох великодержав, але на перше місце вибивалась у них справа координації збройних сил на випадок війни. Крім спільного командування, про що ми у свій час згадували, плянують англо-французьке бюро для засоблення обох армій. Франція мабуть дістане поважнішу позицію в Лондоні. Дальші переговори йтимуть у Лондоні, куди ще цього тижня виїжджатиметься французький прем'єр та міністр закордонних справ.

Англо-французьке зближення становить серйозну протиположність до переговорів обох демократичних великодержав з Італією. Французький уряд пішов за приміром британського та перуанського шоваріж д'аффер у Римі вести переговори з Італією. Дотепер ці переговори проходять назагал успішно; м. ін. Франція зробила вже поважну уступку, приймаючи італійські домагання у справі контролі франко-іспанського кордону. Зрештою протиталійські кола Парижа саботують те порозуміння, виступаючи проти іменування нового французького амбасадора в Римі. Рівночасно появилась у пресі вістка, що Італія видвигає важкі до задоволення домагання, зокрема щодо Тунісу.

Порозуміння між Англією і Францією з одного боку та Італією з другого сприяє положення в Іспанії. З хвилиною, коли перемога безумовно перекинулася на сторону національних військ, годі довше займати вибіжаче становище, нема пощо підтримувати червоних та поборювати італійську поміч для національної армії. Розвал червоного фронту йде далі, на довгому відтинку від Піреней до Теруель. Національні війська притискають червоних до моря і рівночасно посуваються скоро здовж берега, користуючися підтримкою флоту (що

815 уділові з ок. 1500 виплатними умірами — разом на суму 40.103 зол. дозволяло Пром.банкові зібрати 341.000 зол. оборотних фондів, а цих виплат Пром.банк за 1937 рік 3 1/2 міль. зол. рівноресних позиток на розбудову ремесла, торгівлі й промислу.

Подвоєння скількисності уділів дозволяє подвоїти оборотні фонди й видати більшість кредитів які призначені до позради господарчої номонітури країни.

Тому не отгаймося!

Новий український старий негалинський членом

Пром-банк

Львів, Гродзичських 1, 1. п.

м. ін. знизили два червоні кружляки). Дезерція шириться, змобілізовані частини не хотять відходити на фронт, серед вищих урядовців і старшин у Каталонії викрито національну змову.

В таких умовах французький уряд мусить закинути свою давню політику: усунути силоміць італійські впливи з Іспанії, даючи підтримку червоним. Не диво, що він не лише рішуче оперся натискові лінії і занехав думку інтервенції, але навіть займає позитивне становище до нової ситуації та старається зробити її безпечною для себе. До цього саме змагаються переговори з Італією. Франція хоче дістати задоволення, що Італія не думає розгати своїх впливів над ніякою частиною іспанської території, зокрема — над Балеарами та над іспанським Мароком. Франції залежить на тому, щоб західна частина Середземного моря, сполуча між Францією та північною Африкою не попала під італійську контролю — Англії йде про те саме, бо тут у гру входить шлях на схід та запілля Гібральтару. Спільнота інтересів у західному басені Середземного моря — це й один з важніших мотивів, що довели до англо-французького зближення.

Друга справа, що її торкнуться на англо-французьких переговорах — це положення Чехословаччини.

Партія судетських німців (Гейляйна), що після аншлюсу сильно заактивізувалася, гуртуючи донедавна угоди німецької партії, уладила великий конгрес у Карлсбаді. Виступив на цьому д-р Крайзлер, що обговорив домагання в самоуправній ділянці, д-р Себековський загубив чеську експанзію, пос. Кундт — домагання національної автономії, пос. д-р Кельнер — організаційні справи. Останній промовляв Конрад Гейляйн. Він закинув чехам, що вони за 20 літ не зробили нічого, щоб позискати судетських німців для чеської держави, до якої прилучено їх проти їхньої волі. Чеський нарід — заявив Гейляйн — мусить усвідомити собі, що устійнення добрих взаємин між Німеччиною і Чехословаччиною неможливе без одночасної зміни відношення чеського уряду до німецької меншини в Чехословаччині.

Під адресою Праги висунув Гейляйн домагання: 1) повного рівноправства німецької нац. групи з чеським народом; 2) правної особовості для німецької меншини; 3) визначення й визнання німецької національної території; 4) розбудови німецької самоуправи в усіх ділянках публічного життя на території замешалій німцями; 5) відшкодування за дотеперішні втрати, що їх потерпіли німці у висліді дотеперішніх безправств; 6) здійснення засади: в німецькій окрузі — німецькі урядовці; 7) цілковитої свободи признаватися до німецької національності. Крім того судетські німці застерігають собі право визнавати — як німці всього світу — націонал-соціалістичний світогляд.

Українські громадяни підтримують і ходять тільки до відомого свого факівця, щоб скоро мати великий УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН у Львові

Михайло Шпак

Львів, Ринок 11.

Першорядні сніданки, вечері, перекуски та різного роду напінки.

Німецька преса назвала ці домагання мінімальними, чеська (а з нею погоджується прасийський уряд) — безлічними. При настільки різкій оцінці важко міркувати, щоби Берлін і Прага могли легко знайти площину порозуміння. Можливо, що інтервенція посторонніх держав, зокрема Англії, допоможе обом урядам знайти спільну мову.

Комуністи докладають усіх зусиль, щоб не допустити до нормалізації чесько-німецьких взаємин, щоби капіталізувати загострення між обома державами; 1-травневе свято хотять вони замінити на демонстрацію проти судетських німців. Становище лівої поважно утруднює роль прасийського уряду, який мусить поважно рахуватися з домаганням німців, які мають сильного опікуна у Німеччині, а сильного союзника — у словацьких автономістах; у Судетах лежить тепер ключ для розв'язки найбільш пекучих питань чехословацької внутрішньої та закордонної політики. (гал.)

ОСНОВНИ

убрання і плащі

порукає ШАПІРА вул. Личаківська ч. 1.

А ми написали на намогильних плитах П подвіри. Здається нам, що ми нагло перенесли в чотирнадцяте століття. Спознавши наші анди, з уст не впало ані одно словечко. По кількох хвилинах дотикає мене моя товариш-ка парасолькою. Входимо на коридор під великою катедрі і невдовзі ми вже на Домініканській площі. „Яка прекрасна нині Корняківська вежа на тлі голубого неба. Така струнка, така легка, як ти кохана, хоч збудована не з каменю лише з граніту!“ Моя товариш-ка покрутила на таке моє порівняння носиком, хоч не дуже, бо і вона дуже любила Волоську церкву та не могла дарувати Левинському, не „випакував свої каплі“ напроти тієї перлини чеської землі. „За нашої влади мусимо передовсім розібрати „Дністер“! Правда?“ Я притакнув моїм звеличанням мистецтва. „Тільки питаю — що скажуть „старі“ Федаки, Левинські, Рожанські, Кульчицькі, чи дозволять ти на те?“ „Як ні, то підуть до Бабацька на шмат!“ — відрубала коротко моя товариш-ка і своєю молодечою безкомпромісовістю.

Ідемо східцями на Вали і скручуємо ліворуч. Завезла бачимо Франка обладаного мисливцями, як він зникає в обамі Чарнецького і 30.

Зближаємось до царства моєї товариш-ки. Пляшки каштанів вже нині-завтра проб'ються і вперочина зелені, замість цілих Вали; за два, три тижні станеться нове чудо й дерева вкриються тисячами білих свічок, що горітимуть дещатимини, ледво видніми, червоним полум'ям. Преступимо на „чорні вали“, переходимо вузьку вулицю поміж трурами монастирських годинників, потім ще трохи вгору і вже ми коло озера огороженого Високого Замку. Перед нами трапляється, на якому пишавець живий і мертвий вшуканий штудією з зеленого бовшпа-

ну. А далі прекрасні різноманітні братчики й тупляни, білі і жовті нарциси, пахучі гіацинті. „Яка ти гарна весно моя!“ — кличу зі захопленням до моєї товариш-ки. Сідаємо на лавці великого кльомбу й мріємо... „Що там йому ситуаційстві визирає з кишені?“ — питається мене моя спокуса — „Франко, Тетмаєр, чи Асник?“ — „Ні, тим разом Гайне“ — відповідаю і витягаю його у скромному виданні студентського Рекляма. Вона відкриває його на заложенім мною вчора місці:

Und als ich so lange, so lange gesäumt.
In fremden Landen geschwehrt und gekümt;
Da ward meiner Liebsten zu lang die Zeit,
Und sie nähete sich ein Hochzeitskleid.
Und hat mit zerkleibten Armen umschlungen
Als Brautgam, den dümmsten der dummen Jungen.

Слова „Im fremden Landen“ я перемазав був олівцем і над ними написав: „In meinem Lemberg“.

„Гімназійні ремінісценції? звиди у тебе та семітська гайнівська зарозумілість? Мала вона вийти за студента першого року прав, без докторату, без марних хочби 300 корон постійного місячного заробітку? Або ждати добрих п'ять літ на те, щоби ти потім звернувши може свої відхання в інший бік? Кинь брате ті спомини об землі! Бачиш, «гоголю тебе й як мені не спроневеритися, буду щороку до тебе в тій порі приходити і то навіть тоді, коли твоє волосся покриється інсею, коли журби важкої, щоденної боротьби про хліб похитить молодечу стать твою. Ходи даліше і тішишся моїм дарамом!“

Переходимо головною алеєю. Вона майже пуста. Єрусалим не прагнув годі ще гігієни і бердески літиски не заглушували оадісного

істашинного шобету. Рідко стрічаємо тут проложих. Ось іде неестетично гофрат Баранський, далі зустрічаємо спінатичного радника Сінінського. Там знову якийсь товариш-мислювець наголоє з подикутими зв'язками декрета церковного права. „Декрет Граціяна, декрет Граціяна, декрет Граціяна, а де-не-де Граціяна...“ — оббивається ще далі до вуха. Врешті на лавці при вході на копець, сидять два емеритовані старшини і оповідають собі всякі події з окупції Босні, в якій очевидно брали участь.

Ми вже вище вершки убраних мов до шлюбу в білу хору берімо з розпущеною телятими косами і стрункими смієч. Перед нами чарують, що раз краще кленарівський ліс, Самаритинів, Василів, Патинів, Зетинів. Звід Замку мчить на схід поспішеним поїздом зливаючи за собою довгу смугу диму. Може ми ще аж до золотоговеркого Києва? Випити-мо серпентинною аж на вершок кльця. Пестить нас веселий вітер. Притримуюмо руками наші ширококрилі капелюхи, а мої товариш-ки не помагає навіть предовга шпилька. Лянуть наші очі а сторону Чортківської Скали, Медової Печери, Погулянок та виставової. Ми і зупиняємось довго-довго на дзвіничі силувати св. Юра. Хотили би ми бачити залізничного лизира на вершку головної аттики а-ксової нашої твердині, що списом завдеє смертний удар ворогові світла і воскресення та держить сторожу над своїм храмом і цілим городом Льва.

Але час сходити вниз. Притримуюмо рукою товариш-ку і зближаємо скоро на позимку, а залізничний стрімкою стежиною на Кінцеву і Тезицьку. В сторону бурси св. Миколая йде у-сміхнений П. урядовель Патківський. Перед-ідає його пиниш той бурси, шураючи пера

ція польського міністерства пошт і телеграфів від проводом директора технічного департаменту і почала в понеділок переговори у справі налаштування поштово-телекомунікаційного зв'язку для загального вжитку. На найближчу п'ятницю передбачено початок переговорів за лінійних у Варшаві та на тему водної комунікації — в Ковні.

Куди важніше зближення у трикутнику Лондон—Париж—Рим. Бритійський міністр кав'ярки Гор провів кілька днів у Парижі та розмовляв з тамошніми державними мужами, м. ін. зі шефом генерального штабу Гамленом. Ці розмови обіймали різні актуальні питання, що безпосередньо чи посередньо торкаються інтересів обох великодержав, але на перше місце вибивалась у них справа координації збройних сил на випадок війни. Крім спільного командування, про що ми у свій час згадували, плянують англо-французьке бюро для засоблення обох армій. Франція мабуть дістане поважну позичку в Лондоні. Дальші переговори йтимуть у Лондоні, куди ще цього тижня виїжджатиметься французький прем'єр та міністр закордонних справ.

Англо-французьке зближення становить серйозну протиположність до переговорів обох демократичних великодержав з Італією. Французький уряд пішов за приміром британського та втрутився до свого шаржу д'аффер у Римі вести переговори з Італією. Дотепер ці переговори проходять назагал успішно; м. ін. Франція зробила вже поважну уступку, приймаючи італійські домагання у справі контролі франко-іспанського кордону. Зрештою протиталійські кола Парижа саботують те порозуміння, виступаючи проти іменування нового французького амбасадора в Римі. Рівночасно появилась у пресі вістка, що Італія видвигає важкі до задоволення домагання, зокрема щодо Тунісу.

Порозуміння між Англією і Францією з одного боку та Італією з другого сприяє положення в Іспанії. З хвилиною, коли перемога безумовно перемістилася на сторону національних військ, годі довше займати вичікуєчне становище, нема пощо підтримувати червоних та поборювати італійську поміч для національної армії. Розвал червоного фронту йде далі, ще на довгому відтинку від Піреней по Теруель. Національні війська притискають червоних до моря і рівночасно посуваються скоро до берега, користуючися підтримкою флоту (що

м. ін. знищила два червоні кружляки). Дезертири ширяться, змобілізовані частини не хотять відходити на фронт, серед вищих урядовців і старшин у Каталонії викрито національну змову.

В таких умовах французький уряд муляє закинути свою давню політику: усунути вплив Італійської влади з Іспанії, даючи підтримку червоним. Не диво, що він не лише рішуче оперся натискові лінії і занехав думку інтервенції, але навіть займає позитивне становище до нової ситуації та старається зробити її безпечною для себе. До цього саме змагаються переговори з Італією. Франція хоче дістати задоволення, що Італія не думає розтягати своїх впливів над ніякою частиною іспанської території, зокрема — над Балеарами та над іспанським Мароком. Франції залежить на тому, щоб західна частина Середземного моря, сполучаючи між Францією та північною Африкою не попала під італійську контролю — Англії йде про те саме, бо тут у гру входить шлях на схід та запілля Гібральтару. Спільнота інтересів у західному басені Середземного моря — це й один з важливіших мотивів, що довели до англо-французького зближення.

Друга справа, що її торкнуться на англо-французьких переговорах — це подолання Чехословаччини.

Партія судетських німців (Генляйна), що після аншлюсу сильно активізувалась, гуртуючи донедавна угодові німецькі партії, уклала великий конгрес у Карлсбаді. Виступив на ньому д-р Крайзлер, що обговорив домагання в самоуправній ділянці, д-р Себековський застерігав чеську експанзію, пос. Кундт — домагання національної автономії, пос. д-р Кельнер — організаційні справи. Останній промовляв Конрад Генляйн. Він закінчував чехам, що вони за 20 літ не зробили нічого, щоб позискати судетських німців для чеської держави, до якої прилучено їх проти їхньої волі. Чеський нарід — заявив Генляйн — мусить усвідомити собі, що устійлення добрих взаємин між Німеччиною і Чехословаччиною неможливе без односторонньої зміни відношення чеського уряду до німецької меншини в Чехословаччині.

Тому не отгаймось!

Нормальний українець стає негайно членом

Пром-банк

Львів, ГРОДЗИЦЬНИХ 1, І. п.

Під адресою Праги висунув Генляйн домагання: 1) повного рівноправства німецької нації з чеським народом; 2) правової особовості для німецької меншини; 3) визначення й визнання німецької національної території; 4) розбудови німецької самоуправи в усіх ділянках публічного життя на території замешканій німцями; 5) відшкодування за дотеперішні втрати, що їх потерпіли німці у висліді дотеперішніх безправств; 6) здійснення засади: в німецькій окрузі — німецькі урядовці; 7) цілковитої свободи признаватися до німецької національності. Крім того судетські німці застерігають собі право визнавати — як німці всього світу — націонал-соціалістичний світогляд.

Українські громадяни підтримують і ходять тільки до відомого свого фактора, щоб скоро мати великий УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН у Львові

Михайло Шпак

Львів, РИНОК 11.

Паршордані сніданки, вечері, перекуски та різного роду напійки.

Німецька преса назвала ці домагання мінімальними, чеська (я з нею погоджується прасий уряд) — безлічними. При настільки ріжній оцінці важко міркувати, щоб Берлін і Прага могли легко знайти площину порозуміння. Можливо, що інгеренція посторонніх держав, зокрема Англії, допоможе обома урядам знайти спільну мову.

Комуністи докладають усіх зусиль, щоб не допустити до нормалізації чесько-німецьких взаємин, щоб капіталізувати загострення між обома державами; і-траншеє свято хотять вони замінити на демонстрацію проти судетських німців. Становище лінії поважно утруднює роль праського уряду, який мусить поважно рахуватися з домаганням німців, які мають сильного опікуна у Німеччині, з сильного союзника — у словацьких автономістах; у Судетах лежить тепер ключ для розв'язки найбільш пекучих питань чехословацької внутрішньої та закордонної політики. (гал.)

ВІСНЯНІ

убрання і плащі

порукає ШАПІРА вул. Личаківська ч. 1.

дає нас написами на каміньїх плитах її подвіря. Здається нам, що ми нагло перенесли в чотирнадцяте століття. Співачили наші мислі, з уст не впало ані одно словечко. По чількох хвилинах дотикає мене моя товариш-парасолькою. Входимо на коридор під велику катедрі і невдовзі ми вже на Домініканській площі. „Яка прекрасна нині Корняківська вежа на тлі голубого неба. Така струнка, така легка, як ти кохана, хоч збудована не з м'якості лише з граніту!“ Моя товариш-жінка крутила на таке моє порівняння носиком, хоч не дуже, бо і вона дуже любила Волоську арку та не могла дарувати Левинському, що „упакував свої кафлі“ напроти тієї перли чеської землі. „За нашої влади мусимо перебудувати розбитий „Дністер“! Правда?“ Я дивилася на її зверхності мислитель. „Тільки — питаю — що скажуть „стари“ Федяки, Леоніди, Рожанські, Кульчицькі, чи дозволять вони на те?“ „Як ні, то підуть до Бабацька на шмат!“ — відрубала коротко моя товариш-жінка і знову молодечою безкомпромісовістю.

Ідемо східцями на Вали і скручуємо ліворуч. Здається бачимо Франка обладаного шпакетом, як він зникає у бої Чарнецького 28.

Зближаємося до царства моєї товаришки. Північні каштанів вже нині-завтра пробуються і перорочна зелень замість цілих Вали; за два, три тижні станеться нове чудо й дерева вкриються тисячами білих свічок, що горітимуть сонячним, ледво видним, червоним полум'ям. Проступає на „чорні вали“, переходимо вузьку вулицю поміж мурами монастирських господарств, потім ще трохи вгору і вже ми коло стіни огородини Високого Замку. Перед нами трапляється на якому пишався жовтий і червоний штудією з зеленого букша-

ву. А далі прекрасні різноманітні братчики й тупі, білі і жовті нарциси, пахучі гіацинти. „Яка ти гарна весно моя!“ — кличу зі захопленням до моєї товаришки. Сідаємо на лавці великого кльомбу й мріємо... „Що там йому ентузіастові визирає з кишені?“ — питається мене моя спокуса — „Франко, Тетмаєр, чи Асник?“ — „Ні, тим разом Гайне!“ — відповідаю і витягаю його у скромному виланні студентського Рекляма. Вона відкриває його на заложенім мною вчора місці:

Und als ich so lange, so lange gestimmt,
In fremden Landen geschwärmt und geträumt,
Da ward meiner Liebsten zu lang die Zeit,
Und sie sahste sich ein Hochzeitskleid.
Und hat mit zärtlichen Armen umschlungen
Als Brautgam, den dümmsten der dummen Jungen.

„Слова „In fremden Landen“ я перемав був олівцем і над ними написав: „In meinem Lande“.

„Гімназійні ремінісценції? Звідки у тебе та семітська гайнівська зарозумілість? Мала бона вийти за студента першого року прав, без докторату, без маршів хочби 300 корон постійного місячного заробітку? Або ждати добрих п'ять літ на те, щоб ти потім звернувся до своєї захвани в інший бік? Кинь брата ті спомини об землі! Бачиш, — коло тебе й як мені не спронуєшся, буду щороку до тебе в тій порі приходити і то навіть тоді, коли твоє волосся покриється ісеєм, коли журба ілюжкої, шоденної боротьби про хліб похитить молодечу стат твою. Ходи даліше і тішиш мною і моїми дарами!“

Переходимо головною алеєю. Вона майже пуста. Єрусалим не прагнув тоді ще гірлієм і верески дитинські не заглушували радісного

сташного шепету. Рідко стрічаємо тут проложих. Ось іде максатично гофрат Баранський, далі зустрічаємо симпатичного радника Сітинського. Там знову якийсь товариш-жінковує наголос з подзвучаним закриттям дверей церковного права. „Доктор Граціана, доктор Граціана, доктор Граціана, а не доктор Граціана?“ — оббавляється ще далеко об лаві вуха. Врешті на лавці при вході на коридор, сидять два енергетичні старшини і оповідають собі всякі події з окупації Босні, в якій очевидно брали участь.

Ми вже лише вершків убрания нов до шпакеті з білу кору берієм з розпущеними великими косами і стрункими смієх. Перед нами виступають що раз краще клепарівський Аїс, Замарстинія, Василіани, Пятниця, Звєстинія, Звєстинія Замку ичуть на схід поспішним поїздом зливаючи за собою доміг смуту диму. Може він іде аж до золотоговерного Києва? Виходимо серпентинною аж на вершок кінця. Пестять нас весняний вітерець. Притримуюмо руками наші ширококрилі капелюхи, а мої товариш-жінка не помагає навіть предостіг шпакеті. Лягають наші очі в сторону Чортківської Скали, Медової Печері, Погулянок та виставової і ми і зупинюються довго-довго на цимовій сиваєті св. Юра. Хотіли б ми бачити звідси якийсь аніра на вершці головної аттики вітної нашої твердині, що списом закладе смертний удар ворогові світла і воскресіння та держить сторожу над своїм храмом і цілим городом Льва.

Але час сходити вниз. Притримую рукою мою товаришку і збігаємо скоро на полянку, а звідси стрімкою стежечкою на Кичеву і Театральську. В сторону бурес св. Михайла йде у сміхливий й упрямий Пам'ятник Перебійкають його цитомі тої буресі, шураючи перед

ВЛАСНОГО
ВІРВУ**КОВДРИ — МАТЕРАЦИ — ПОДУШКИ**

готові і на замовлення

простирали — пошевки — бізди — полотна — ручники — обрус — капі — фіранки — поручає

А. ПетрушевськийЛьвів, Галицька 20.
(давніше коральницька)

Для і. Т. Дукових і Учителів на місячні спати.

8-10

**Здоровий і радісний відпочинок
для дітвори.**

Зовсім влучно називають ХХ. століття віком дитини, бо ніколи досі не була вона предметом таких всесторонніх заходів, як тепер. Чим культурніша нація, тим краще розбудована там опіка над дітьми. Починаючи від першого року життя держава опікується дитиною, даючи їй змогу розвиватися умово та фізично. Це зрозуміла потреба суспільної опіки над дітьми випливає з реального, практичного погляду на життя.

Бо що ж може вирости з недожовленої дитини? — тільки туберкульозний хирляк, з моральною заведомою — алочинець, з неграмотної — нудлар, — всі вони в майбутньому стануть тягарем для суспільності та держави. Тому всюди лунає гасло: Поможіть дитині вирости на здорову, життєдатну людину, яка зможе заробити на свій прожиток.

При наших скромних засобах не можемо дорівняти багатим державним народам, які реорганізують державними фондами. Але при добрій волі та зрозумінні ваги цієї справи, можемо і в наших умовах багато для дітей зробити.

Найбільше актуальним під цю пору завданням в ділянці суспільної опіки над дітьми є, організація півосел по містах і містечках.

Чи подумав хто коли про те, як проводять робітні міські діти свої літні ферії?

Єдиним захистом для них в тому часі є міська вулиця повна бруду, сміття та міського шуму. Це є той терен, на якому діти два місяці літніх ферій набирають життєвого досвіду, почавши від крадіжок аж до сексуальних справ включно. Нічого дивного, що по таких „важких“ вертаються вони до школи напів дикі, деморалізовані, брехливі та заморені бо дома часто не було що з'їсти, а красти не все вдалося.

Чи так переведені ферії скріплюють дітей до дальшої праці в школі?

А при добрій волі громадянства, при допомозі установ, збірок, імпрез можна в кожному місті зібрати потрібні на ведення півосел гроші, та дати змогу дітям провести ферії з користю для душі та тіла.

Іми ногами учнівським звичаєм. Спішаться на обід і говорять про недалекий Великдень та про двотижневі святкові ферії. Ми вже коло „Кавок“. Прощаємося. „Прийдеш нині ввечір і братом до „Централки“ на ілюстрації? „Імовірно, але щодо ілюстрацій, то їх зареєструє певно з цілою каварні „Молода Муза“. „Прийдеш, якось то буде. Останній „Симплиціссимус“ знаменитий“. Моя товаришка іде в сторону Зибілівки, де мешкає на станції у Василівці, а я хочу ще вступити до Академічної Громади на конференцію з Юльком Валицьким у справі „Правничого Кружка“ та скочити до „Діла“ на кілька слів з редактором Велювським.

„Панові меценасові покінчі!“ Обертаюся відруково й бачу знайомого радника Н. „З проходу? Яка чудова нинішня неділя! Ідете на Бесіду? Я також іду в ту сторону. Ходім разом. Що там діється у Відні? Дивіться, дивіться 99% за анішлюсом, але ми знаємо як таке голосування мусіло відбуватися! За Оттоном розписали стежні листи. Чи видів хто таке? Вольмуть вони певно ще Судети. Но, а що ви кажете про вивалення Українського Горю? Freies Erbe! Нічого не влієш! А то час!“ Рівночасно в ліве ухо криче мені безпідставно якийсь представник віднової торгівлі „Камічки, камічки до запальнички!“ Ов, то не в 1906., а вже 1938. рік?

Ех, ти, Весно-Крале, як ти мене нині знову розмірляв! Але дякую тобі дуже за цю півгодину серед золотих мрій про май мого життя!

„Вибачайте, пане раднику, але дома ждуть на мене з обідом. На Бесіду приїду ввечір. Мені поважання!“ — „Поважання!“

Веселий, радісний настрій, який панує на півоселлях, радіє середовище, здоровий харч, часті прогульки, руханка, спорт, забави; імпрези — це все впливає додатньо на психіку дітей, та причиною до того, що при кінці півоселі діти виглядають здорові, рум'яні та з жалем розходяться домі. При тому, в часі півоселі маємо змогу учини наших дітей товариською порадкою, як сидіти за столом і при їжі, товариською ввічливості, якої дома нема кому їх навчити, а яка в житті необхідна. Товарисько виховання теж немаловажна річ, бо серед наших дітей рівень культури дуже низький, а те, чого дитина не навчилася — старшому ще тяжко навчитися.

Яку вагу привносять інші народи до цієї акції видно найкраще переглядаючи урядову польську статистику. У 1937. році вказує вона великий поступ у розбудові півосел так що в цьому році десятки тисяч польської дітвори користало з цієї допомоги, на яку держава в минулому році призначала 5 мільйонів.

Не користали з неї лише українські діти, за яких не було кому подбати.

Чи ми мусимо бути все на сірому кінці?

Управа Товариства Українська Захоронка у Львові, яка від 1933 р. веде півоселі для 800 львівських дітей радо поділиться своїм досвідом з усіма, які схочуть цього року приступити до організації півосел.

Софія Ракова.

Склади волоконного промислу**S. Łuczyński & Z. Francois**

Львів — ПАСАЖ МИКОЛАША 1. Сх. 1.

перучають у великому виборі

ПЕРШОРЯДНІ МАТЕРІАЛИ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКІ
красної і заграничної продукції.УБРАННЯ І ПЛАЩІ НА ЗАМОВЛЕННЯ ГОТОВІ
876 до 24 годин, 1-10**ВЕЛИКДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КОЛЬОНІ
В АНГЛІЇ.**

Українська колонія в Англії сумно зустрічає цього року Воскресіння Христове, бо саме у Великий Понеділок, 18. квітня помер о. Л. Боский, парох українців-католиків в Белгії який був теж і духовником української колонії в Англії. Як минулими роками, так і цього року мав він приїхати до Манчестеру, щоб посвятити паски та відправити великоднє Богослуження, на яке вибиралися також представники української громади з Лондону. 28. квітня мала відбутися Служба Божа в Лондоні, в церкві св. Патріка. Всі надії розвіялися, як наспіла сумна вістка про смерть улюбленого душпастиря. (Укбюро, Лондон.)

Весняні новинив париській БІЖУТЕРІЇ, шірляних ТОРБИНКАХ,
ПАРАСОЛЬКАХ і ін. поручас християнська фірма**„Bijou“ — Тадей Слівінський**
Львів. ул. Нілінського 2.**КОНСОЛІДАЦІЯ НІМЕЦЬКОЇ МЕНШИНИ
В ПОЛЬЩІ.**

25. ц. м. відбулось у Познані засідання „німецької ради“, на якому рішено утворити одну політичну німецьку організацію в Польщі. До тепер приступили до неї „Дойче Ферайнігунг“ (Познань і Помор'я), „Дойчер Фольксбунд“ (Шлеск), „Дойчер Фольксфедерат“ (Галичина), „Дойче Фольксфартетунг“ (Волинь), „Дойчер Фольксбюнд“ (Шлеск), „Дойче Партай“ (Бельськ) і „Союз німців католиків“.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 82. Вісторок, 24 (12) квітня 1938.

ВІЧНА ВИМОГА...

Повел. о. Озаркевич у своїй промові при генеральній дебаті над бюджетом говорив між іншим: „Край наш, Галичина також дуже занедбаний до тично регуляції рік. Я і торік при бюджетній дебаті поставив відповідну резолюцію, край раз-ураз звертається до уряду за відповідною допомогою, але ніхто нічого не робить... Уряд повинен енергійно вжитися до регуляції рік в Галичині, щоб і податники і держава не терпіли втрат. Було би сумно, якби ми залишилися по старому!“

Воно так і залишилось до сьогодні. Багато чого змінилось у світі, а галицькі ріки і досі неурегульовані і українські посли й досі за ту регуляцію вминаються, хоча вже в іншій столиці.

ДОРОГА СКАРБОНА.

У статті п. н. „Значіння „Гуцульської Спілки“ в Коломиї“ закінчує „Діло“ усе українське громадянство, щоб підтримало новоосновану спілку для гуцульського промислу та між іншим пише:

„Гуцули і їх промисл — це велика і дорога скарбона, що містить в собі щонайбільш цінні дорожності, на які тільки руський наріз може здобутись. Хто зуміє отворити цю скарбону, — той підуть ці скарби і дорожності в хосен, а ці скарби невичерпані. Берімося-ж ми самі перші отворити ці дорожності, щоб нас не випередили інші люди і нам їх не забрали! Яке-ж це велике і важке завдання для руських працівників, щоб увесь такий і всі скарби того руського коліна ішли так само рідному народові на хосен!“

**„НАШІ ПАЛОМНИКИ НЕ МАЮТЬ ПРОГРАМИ
І ЄДНОСТІ.“**

Кореспондент „Діла“, що надсилає звітники з подорожі паломників до Риму, пише з однією з них:

„Наші паломники, перебуваючи в Римі, не мають програми і єдності; кожний ходить на свою рукоди йому любі і розмірно мало користають з дорогої поїздки. Багато з них байдужі до творчості і не то, що не розвідуються за ними, але і відназуються, коли трапляється нагода побачити прекрасні і геніальні твори з чинквенте, яких у Римі так багато... Все те для більшої частини наших паломників не має ваги. — „Я на цьому не знаю, то чого там піду“. Те саме кажуть і поляки.“

**ЗІЗД АВСТРИЙСЬКОГО ЦІСАРЯ З АНГЛІЙСЬКОЇ
КОРОЛЕВОЮ.**

„Нині має відбутися в Інебруку від царя Франца Йосифа з англійською королевою Вікторією, що їде до Берліна в гостину до свого зятя принца Фрідріха. Зізд цей триватиме тільки коротко. Прогідання відбудеться на дворі і цар відіде з тим королевою аж до німецької границі.“

Валенсія збомбардована.

В понеділок бомбардували національні сили такі Валенсію. У висліді бомбардування: 11 осіб убитих, 50 ранених. Одна бомба впала коло англійського корабля „Сельтста“, збивши одного моряка і ранивши трьох.

ЗНОВУ БОІ ПІД ТЕРУЕЛЕМ.

САЛЯМАНКА, (ПАТ). Кастильські війська під проводом ген. Варелі проломили у три місяці фронт червоних на відтинку Алафайр (на північ від Теруеля), здобувши кілька сотень безсмертностей. Всі противиступні червоні були безуспішні. Фронт червоних у тому місці був сильно укріплений; перервали його на ширині 30 км. По тридневних боях здобули війська 460 кв. км.

**ЧЕРВОНІ НАРУШИЛИ НЕВТРАЛЬНОСТЬ
АНДОРІ.**

Червоні сапери висадили у повітря частину кордонів Франції та Андорі (маленької республіки в Піренейх), боячись, щоб німецькі війська не заатакували їх через андорську територію. Представник Франції запротестував проти порушення нейтральності Андорі.

ТЕРОР У ЧЕРВОНІЙ ІСПАНІЇ.

З Більбао повідомляють, що терор у Мадрид та в Барселоні скріпився. Минав день 27. квітня в Мадриді 30 осіб як „ворогів держави“ а 45 осіб за ширення панамки. В Барселоні розстріляно 7 осіб, що відмовилися від військової служби, 36 за втечу з фронту.

ПЛАЩІ ТРЕНЧІ.

Льняні сорочки,
Охоронні плащі,
Лікарські і бюрові.
Робітничі одяги.
Табірні вбрання і т. д.
випускає на замовлення дешево і швидко
ШВЕДЬКА КООП. „ПЛАСТ“
Львів, ГОРОДЕЦЬКА 25. РУСЬКА 2

ВЛАСНОГО
ВІРВУ**КОВДРИ — МАТЕРАЦИ — ПОДУШКИ**

готові і на замовлення

престижна — пошук — біла — подорож — ручки — обриси — хати — фінанси — поручає

А. Петрушевський

Львів, Галицька 20.

(давніше коральницька)

Цинки задури

Дав. П. Т. Духовних і Учителів на міських сходах.

с—10

**Здоровий і радісний відпочинок
для дітей.**

Зовсім влучно називають ХХ. століття віком дитини, бо ніколи досі не була вона предметом таких всесторонніх заходів, як тепер. Чим кумтурніша нація, тим краще розбудована там опіка над дітьми. Починаючи від першого року життя держава опікується дитиною, даючи їй змогу розвиватися умово та фізично. Це зрозумілим потреби суспільної опіки над дітьми випливає з реального, практичного погляду на життя.

Бо щож може вирости з недожіненої дитини? — тільки туберкульозний хирляк, з морально занедбаною — злощасною, з неграмотною — нукадар, — всі вони в майбутньому стануть тягарем для суспільності та держави. Тому виходи дитини гасло: Поможімо дитині вирости на здорову, життєдатну людину, яка зможе заробити на свій прожиток.

При наших скромних засобах не можемо зрівняти багатим державним народам, які розпоряджаються державними фондами. Але при добрій волі та зрозумінні ваги цієї справи, можемо і в наших умовах багато для дітей зробити.

Найбільше актуальним під цю пору завданням в діяльності суспільної опіки над дітьми є, організація півосел по містах і містечках.

Чи подумав хто коли про те, як проводять убогі міські діти свої літні ферії?

Єдиним захистом для них в тому часі є міська вулиця повна бруду, смуту та міського шумовання. Це є той терен, на якому діти два місяці літніх ферій набирають життєвого досвіду, починаючи від крадіжечей аж до сексуальних справ включно. Нічого дивного, що по таких „важких“ вертаються вони до школи напів дикі, адеморалізовані, брехливі та заморені; бо дома часто не було що їсти, а красти не все вдалося.

Чи так переведені ферії скриплять дітей до дальшої праці в школі?

А при добрій волі громадянства, при допомозі установ, збірок, імпрез можна в кожному місті зібрати потрібні на ведення півосел гроші, та дати змогу дітям провести ферії з користю для душі та тіла.

ни ногами учнівським значаєм. Спішаться ніби і говорять про недалекий Великдень та про двотижневий святочний період. Ми вже коло „Кавок“. Прощаємося. Приїдеш ніби ввечір і братом до „Централки“ на ілюстрації? „Імперію, але щодо ілюстрацій, то їх зареєструє певно з цілою каварні „Молода Муза“. „Приїдеш, якось то буде. Останній „Симплицісмум“ зменшувати“. Моя товаришка іде в сторону Зибілівки, де мешкає на станції у Василя, а я хочу ще вступити до Академічної Громади на конференцію з Юльком Балицьким у справі „Правничого Кружка“ та скочити до „Діла“ на кілька слів з редактором Велодовським.

„Панові меценатів поклін!“ Обертаюся відрухою в бачу знайомого радника Н. „З приходу? Яка чудова нинішня неділя! Ідете на Бесіду? Я також їду в ту сторону. Ходім разом. Що там діється у Відні? Дивіться, дивіться 99% за ашпласом, але ми знаємо як таке голосування мусіло відбуватися! За Оттоном розписали стежні листи. Чи видів хто таке? Вільмуть вони певно ще Судети. Но, а що ви кажете про вилашнення Українського Городу? Freies Erntessen! Нічого не влізеш! А то чорт! Рівночасно в аше ухо краще мені безвистанно якийсь представник вілної торгівлі „Кемічки, камічки до западнички!“ Ов, то не 1906., а вже 1938. рік?

Ех, ти, Весно-Краде, як ти мене нині знає розирилася! Але дякую тобі дуже за цю п'яну годину серед золотих ірій про май мого життя!

„Вибачайте, пане раднику, але дома ждуть на мене з обідом. На Бесіду приїду ввечір. Мис поважання!“ — „Поважання!“

Веселий, радісний настрій, який панує на півоселі, різне середовище, здоровий харч, часті прогулянки, руханка, спорт, забави; імпрези — це все впливає додатково на поведінку дітей, та припиняється до того, що при кінці півоселі діти виглядають здорові, рум'яні та з жалем розходяться домі. При тому, в часі півоселі маємо змогу учини наших дітей товариської поведінки, як сидіти за столом і при їжі, товариської свідомості, якої дома нема кому їх навчити, а яка в житті необхідна. Товариське виховання теж неможливо річ, бо серед наших дітей рівень культури дуже низький, а те, чого дитина не навчилася — старшому ще важче навчитися.

Яку вагу призначають інші народи до цієї акції видно найкраще переглядаючи урядову польську статистику. У 1937. році вказує вона великий поступ у розбудові півоселі так що в цьому році десятки тисяч польської дитини користало з цієї допомоги, на яку держава в минулому році призначала 5 мільйонів.

Не користали з неї лише українські діти, за яких не було кому подбати.

Чи ми мусимо бути все на сірому кінці?

Управа Товариства Українська Захоронка у Львові, яка від 1933 р. веде півоселі для 800 львівських дітей радо поділиться своїм досвідом з усіма, які схочуть цього року приступити до організації півоселі.

Софія Ракова.

Склади волоконного промислу**S. Łuczyński & Z. Francois**

Львів — ПАСАЖ МИКОЛАША І. СХ. І.

порукають у великому виборі

ПЕРШОРЯДНІ МАТЕРІАЛИ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКІ
красної і заграничної продукції.УБРАННЯ І ПЛАЩІ НА ЗАМОВЛЕННЯ ГОТОВІ
376 до 24 годин. 1-10**ВЕЛИКДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КОЛЬОНІ
В АНГЛІ.**

Українська кольонія в Англії сумно зустрічає цього року Воскресіння Христове, бо саме у Великий Понеділок, 18. квітня помер о. Л. Босийкий, парох українсько-католиків в Бельгії який був теж і духовником української кольонії в Англії. Яд минулими роками, так і цього року мав він приїхати до Манчестеру, щоб посвятити пасти та відправити великдень Богослуження, на яке вибиралися також представники української громади в Лондоні. 28. квітня мала відбутися Служба Божа в Лондоні, в церкві св. Патрика. Всі наші розвізалися, як наспіла сумна вістка про смерть улюбленого душпастиря. (Укбюро, Лондон.)

Весняні новинив париській БІЖУТЕРІЇ, шкіряних ТОРБИНКАХ,
ПАРАСОЛЬНАХ І ін. поручає християнська фірма**„Bijou“ — Тадей Слівінський**
Львів, ул. Кілієвського 2.**КОНСОЛІДАЦІЯ НІМЕЦЬКОЇ МЕНШИНИ
В ПОЛЬЩІ.**

25. ц. м. відбулось у Познані засідання „німецької ради“, на якому рішено утворити одну політичну німецьку організацію в Польщі. До тепер приступили до неї „Дойче Ферайнігунг“ (Познань і Помор'я), „Дойчер Фольксбунд“ (Шлесія), „Дойчер Фольксфербанд“ (середня Польща), „Дойче Фольксрат“ (Галичина), „Дойче Фольксфронт“ (Волін), „Дойчер Фольксбунд“ (Шлесія), „Дойче Партай“ (Бельсько) і „Союз німців католиків“.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 82. Віторок, 24 (12) квітня 1888.

ВІЧНА ВИМОГА.

Перед о. Озаркевичем у своїй промові при генеральній дебаті над будищем говорив між іншим: „Край наш, Галичина також дуже занедбаний з точки регуляції рік. Я і торі при будищевій дебаті поставив відповідну резолюцію, край раз-ураз звертається до уряду за відповідною допомогою, але ніхто нічого не робить. Уряд повинен енергійно взятися до регуляції рік в Галичині, щоб і податники і держава не терпіли втрат. Було би сумно, щоб це залишилось по старому!“

Вона так і залишилось до сьогодні. Багато чого змінилось у світі, а галицькі ріки і досі не регульовані і українські посли й досі за ту регуляцію впоминаються, хоча вже в іншій столиці.

ДОРОГА СКАРБОНА.

У статті п. н. „Значіння „Гуцульської Сілки в Коломиї“ згадується „Діло“ усе українське громадянство, щоб підтримало новосновану спілку для гуцульського промислу та між іншим пише:

„Гуцули і їх промисел — це велика і дорога скарбона, що містить в собі цю найбільш і неощену дорожнечину, на якій тільки руський народ міг здобути. Хто зуміє отворити цю скарбону, — тому підуть ці скарби і дорожнечини в хосен, а ці скарби невичерпані. Берімося-ж ми самі перші вкрати ці дорожнечини, щоб нас не випередили інші люди і нам їх не забрали! Яке-ж це велике і важке завдання для руських працівників, щоб увесь талант і всі скарби того руського коліна ішли тані собою рідному народові на хосен!“

**„НАШІ ПАЛОМНИКИ НЕ МАЮТЬ ПРОГРАМИ
І ЄДНОСТІ.“**

Кореспондент „Діла“, що надсилав звідомки з подорожі паломників до Риму, пише в одному з них:

„Наші паломники, перебуваючи в Римі, не мають програми і єдності; кожний ходить на своє руко, куди йому любо і розмірно мало користають з дорогої поїздки. Багато з них байдужі до творів мистецтва і не то, що не розвідуються за ними, але і відказуються, коли трапляється нагода побачити прекрасні і геніальні твори з чинівністю, яких у Римі так багато. Все те для більшості частини наших паломників не має ваги. — „Я на цьому не знаю, то чого там піду“. Те саме кажуть і поляки.“

**ЗІЗД АВСТРИЙСЬКОГО ЦІСАРЯ З АНГЛІЙСЬКОГО
КОРОЛЕВОЮ.**

„Нині має відбутися в Інсбруку зїзд цесаря Франца Йосифа з англійською королевою Вікторією, що їде до Берліна в гостину до свого зятя цесаря Фридриха. Зїзд цей триватиме тільки коротко. Пріятання відбудеться на дворі і цесар відведе потім королеву аж до німецької границі.“

Валенсія збомбардована.

В понеділок бомбардували націоналістичні сили Валенсию. У насліді бомбардування: 8 осіб убитих, 50 ранених. Одна бомба влучила коло англійського корабля „Сельтста“, збивши одного моряка і ранивши трьох.

ЗНОВУ БОІ ПІД ТЕРУЕЛЕМ.

САЛЯМАНКА, (ПАТ). Кастілійські війська під проводом ген. Варелі проклали у травні місяці фронт червоних на відстані Альфамбро (на північ від Теруеля), здобувши кілька містечок. Всі противасти червоні були безуспішні. Фронт червоних у тому місці був сильно укріплений; перервали його на відстані 30 км. По тридесятих боях здобули війська 460 кв. км.

**ЧЕРВОНІ НАРУШИЛИ НЕВТРАЛЬНОСТЬ
АНДОРІ.**

Червоні сапери висадили у повітря міст в кордоні Франції та Андорі (належить до провінції в Піренейях), боячись, щоб відкриті війська не заатакували їх через андорську територію. Представники Франції заперечували про те, що червоні не втрутаються в Андорі.

ТЕРОР У ЧЕРВОНІЙ ІСПАНІЇ.

З Білабао повідомляють, що терор в Мадрид та в Барселоні скріпився. Мис, миса згоріла в Мадрид 30 осіб як „дорослі дорослі“, а 45 осіб за ширеними паніки. В Барселоні вистріляно 7 осіб, що відмовилися від військових служб, 36 за втечу з фронту.

Плящі тренчі.

Плящі тренчі, Охоронні плящі: Лінійські і бюрові. Робітничі одяги. Табелі вириди і т. д. виконують на замовлення дешево і швидко швейська кооп. „ПЛАСІ“
Львів, ГОРОДЕЦЬКА 44, РУСЬКА 3

Сторінка без політики.

Здоровля у великих містах.

Мешканців великих міст напевно цікавить питання, чи клімат міста є шкідливий для їх здоров'я. Від непам'ятних часів виїжджають люди з задимлених міст на село, на свіже повітря, щоб порятувати своє здоров'я.

Чи справді клімат великих, промислових міст руйнує здоров'я?

Нові дослідження показали, що кожне місто має свій власний клімат. Очевидно, в першу чергу він залежить від клімату цілої околиці, в якій лежить це місто. Інакше представляється справа здоров'я в мрячному, вогкому Лондоні, а інакше в соняшному Неаполі.

Окрім географічного положення має значення ще будівництво, промисловий вигляд міста та інші чинники. Спільним для всіх міст є величезна перевага забудованого простору над зеленою, висота будинків, живий аудиторний рух, каналізація та інші санітарні улаштування.

З метеорологічних комунікатів відомо, що про погоду рішає передовсім розклад барометричного тиснення. Великі міста мають завжди ширше тиснення, як їх околиця.

Великі міста віддають доземо. Це є дуже важке й корисне, бо маса великоміського повітря лине вгору й не дозволяє, щоб на вулицях міста прибирався тривий двоокис вугля.

ПИЛ І ГАЗИ МОТОРІВ.

Великий вплив на клімат міста має саджа пил. Тим пояснюється більше число мрячних днів у містах, ніж на селах. Причиною міських мряк є мікроскопічно дрібний пил, а кожна пилика стає осередком, довкола якого згущується мряка. Над землею на селі нависає 20.000 до 50.000 таких ядер, а над великими містами є їх сотні тисяч.

Повітря пересичене водною паром і мрякою, вглотує дуже інтенсивно тепло, випромінюване з землі. Тому повітря у великих містах дуже скоро оґрівается, а в літні ночі охолоджується тільки незначно.

Але й тому міське повітря провітрюється і очищується далеко менше, як на селі.

Великі маси пилу над містами не мають впливу на здоров'я людей. Хоч пил ушкоджує легені людей, що працюють в каменоломах або в копальнях, але тут кількість пилу далеко вища, як у найбільше занециженім повітрі міста.

Завдяки поступивній техніці життя (газ, електричність) зменшилася в повітрі кількість саджі на 35% за останнє століття. Відповідно й число мрячних днів у містах зменшилося на яких 30%.

Дуже важну роль для здоров'я у містах мають гази, що видобуваються з бензинових і спалинових моторів. Але окис вугля, грізний в замкнених гаражах, не може прибируватися на вулицях, — тому не є небезпечний для здоров'я людей.

Більше уваги варто звернути на ті неприємні складники самоходових газів, що їх відчуваємо носом.

МІСТО Й СЕЛО.

Без сумніву, в великих містах є цілий ряд чинників, що загрожують здоров'ю мешканців.

Але чи недуги виступають в містах частіше, як на селах? Так. Але тільки недуги легких, головню туберкульоза й недуги нервові. Інші не роблять різниці між селом і містом.

Статистика виказує, що смертність представляється у містах навіть корисніша, як на селі. Але більшу смертність на селі можна пояснити тим, що по селах живе більше старих людей, а в містах переважають верстви від 15—40 років життя.

Напевно знаємо, що в містах смертність дітей є менша, як на селах.

Місто має крім відемних — і багато додатків сторін. А саме: шкоро поміч лікарів, шпиталі, клініки, гігієнічне усвідомлення, каналізація тощо, що компенсують відемні сторінки великоміського клімату.

Великим плюсом є дуже добре розвинений у містах спорт, що ґартує і зміцнює тіло.

Тому не можна твердити, що великі міста є шкідливі для здоров'я людей.

ВЕСЕЛЕ.

ЩЕБЕТАЛИ.

Кандидат на жениха питається свого приятеля, як йому живеться в подружньому житті і просить розповісти історію свого подружжя, від початку до кінця. Приятель відповідає: „Як я її пізнав, то я щебетав, вона слухала. Як ми заручилися, то вона щебетала а слухав. А як лиш повінчалися, то тепер так обоє щебетамо, що аж сусіди слухають.“

І ГОЛОВУ ТЕЖ.

Служниця приходить до фотографа і каже зробити собі знімок. Фотограф питає: „Чи хочете мати знімок по пояс, чи по груди?“ Служниця: „Та я хочу, щоб і голову було видно.“

„ОСВОБОДИТЕЛЬ“ НАРОДУ.

На Червоній Площі в Москві перед мамолеєм, де спочивають забальсовані останки Леніна, стоїть батько з малим сином.

— Тату, що це за гробовець? — питає малий.

— Гробовець Леніна, мій синку.
— Леніна? А хтож він був?
— Бачиш, синку, то був великий чоловік, котрий зняв з нас ланцюги. Твоїй мамі — рух у напрямі шні, де жінки носить свої дорожчіності, — і твою батькові — рух в напрямі камізоляки — де мужики носить ланцюжки при годинниках.

З ЖІНКОЮ, ЯК ІЗ КРАВАТКОЮ.

Адольф Менку розіває з жінкою в Годівуді. На другий день питає його Любим, як воно дійшло до того, що він розіває, адже він міг ще перед шлюбом заариміти чи жінка йому годиться, чи ні.

— А, того ніколи не можна знати перед шлюбом — завважи Менку. Запам'ятайте собі, що з жінкою як і з краваткою. Обі можна пізнати, що вони варті, тоді, коли вже маєте їх на шні...

НЕ ЗНАЄ П.

— Фамі каже, що ви пані небезпечна жінка.

— Так? А відки вона до того приходить? Я й не знаю зовсім.

ІДЕЯНИЙ.

— Завданням мого життя: будити людство!
— То ви певно живий, вчений суспільник?
— О ні, я маю лиш фабрику будильників...

НЕ ЗРАЖУЄТЬСЯ.

У ресторації пристигає до гостя продавець льосів:

— Пане добродію, купіть собі в мене льосі Післязавтра тижнення. Головна антра 100 тисяч золотих!

Гість лизий: — Дайте мені спокій зі своїми льосами! Я не хочу витрати!

Продавець: „Я маю й такі льоси, що нічого не виграють...“

ПРИСВЯТА.

Відомий париський критик Бофа гостро зритикував повість Моріака „Вогненна ріка“. Бофа написав, що вона не ріка, лиш попросту малий дощ. Моріак післав йому книжку з такою присвятою: „Густавові Бофа з проханням, щоб прочитав її під парасолою“.

Через „Просвіту“ — до Воскресення! Ставаймо під прапор „Просвіти“! Не жаліймо для неї ні поці, ні гроша!

**ЛЕЩКІВСЬКІ САМОДІЛИ
і ШОВКИ з МІЛЯНІВКА**
**склад „ЛЕЩКІВ“ ЛЬВІВ
КОПЕРНИКА 4**

Новеля Чапліна.

Чаплін написав новелю — першу і — як він казав — останню. Ця новела називається „Ритм“. В Америці видрукував цю новелю журнал „Скриніт“, у Франції право перекладу дістало видавництво „Сінемонд“.

Оповідання коротке, має всього 150 рядків. Ація відбувається в Іспанії підчас теперішньої війни. Невеличкий військовий відділ латиться до розстрілу на подвір'ї в'язниці молодого старшини. Екзекуційним відділом командує поручник — шкільний товариш засудженого. Те, що він має виконувати смертну кару над товаришом нервує його до краю і він ходить вже запаморочений. Немов автомати ста-

ють вони перед молодцем оберненим лицем до мору. Як причинний командує старшина:

— Чота!

Вояки изали принцип. У тому менті старшина тує кроки чоловіка, який біжить коридором в'язниці. Старшина знає, що це — помилювання для в'язня. Він сам клопотався, щоб вивести для товариша ласку... Несамовито-жидише „Стріль!“ застригло в нього у горлі і він істерично крикнув:

— Стій!

Та вояки, яких нерви були до краю напружені, не звернули уваги на міст крику. Вони ждали на „стріль“ і почувши команду, стріляли.

Кінова хроніка.

— Марта Егер і Ян Кенура працюватимуть у Римі після повороту з Америки над фільмом „Діст кохання“. Крім цього тенор ґратиме в одній із париських студій у фільмі з життя Верді.

— Артур Тосканіні дав принципіальну згоду виконувати музичну для кінобіографії покійного французького композитора Сюріса Равеля.

— Газетам не має справжньої цензури. Однак коли фільм викличе на першій виставі цензури в кін, директорів кінна грозить вилученням.

— Англійська кінематографія нараховує 9.000 безробітних. Більшість студій в околицях Лондону стоїть пустою.

— В минулому році американські фільмові фірми випустили на ринок 500 картин, з того 225 англійських, 110 французьких, 95 німецьких і 38 італійських. Американська кінематографія видала на продукцію 5 мільярдів франків, французька 250 мільйонів фр., німецька 500 мільйонів фр., італійська 150 мільйонів фр.

— В Годівуді підготовляють велике свято в честь Шері Темпл. їм 23. ч. м. кличить 9 літ.

Через „Просвіту“ — до Воскресення! Ста-
ваймо під прапор „Просвіти“! Не жаліємо для
неї ні праці, ні гроша!

ТА ОРИЕНТУ И ПОСРЕДСТВОМ

ВЕЛИКОДНИЙ ТРЕНИНГ СТРИПЫ
СТРИП. Скала — РНС 20 (8-1) 1

Ковдри

Білля постелеве

Подушки

МИХАЙЛО ПРОЦЬ

ЛВІВ, РИНОК Ч. 14

(зупинка трамвая)

порукаві: біла жіноча і мужська, рушники, хрватки, панчохи, скарпетки, хустини до носа. Великий вибір. РГЗ 4-5. Власна швальня.

з польських справ.

Чи ОЗОН розлітається?

Польська преса, без ріжнці політичних напрямків, переповнена в останніх днях вістками, коментарями та статтями про події в Озоні. Не диво. Від першої декларації полк. Коца з 21-го лютого 1937. р. усі польські політичні партії та групи слідували за розвитком і працею цієї політичної організації, що мала об'єднати цілий польський нарід і взяти у свої руки керму цілою польською політикою. Слідкували просто тому, що удача плянів „Обозу Народового“ загрожувала їм безпосередньо в подібній мірі, як колись фашизм чи націонал-соціалізм іншим італійським чи ні-

Прийшла справа посла Вацлава Будзинського, редактора тижневика „Ютро Праги“. За його публіцистичну діяльність, докладно кажучи, за виступ проти „Газети Польської“, що є органом Озону, ген. Скарчинський виключив його з Озону. Це наробило шуму. Найважливіше, що з цим кроком шефа Озону не солідаризувалася президія парламентарного кола Озону, яка у своїй ухвалі ствердила, що шеф Озону усуваючи посла Будзинського з організації, порушив правильний коло і поставила вимогу, щоб справу посла Будзинського передати організаційному судові. Витворилася прикра ситуація. Якщо ген. Скарчинський піде за ухвалою президії кола і передасть справу судові, перекреслить своє попереднє рішення. А це було би очевидно компромісацією шефа Озону, яка напевно захитала би віру в „сильну руку“ серед прихильників і ворогів.

Розмірів справжнього розламу організації набрало виступлення з Озону „Звйонзку Молодей Польскі“, що був під проводом Ю. Рутковського. „Звйонзек Молодей Польскі“ — це організація молоді, що створилася з відламу „Обозу Народово-Радикального“ т. зв. „Фаланги“ та організації сільської молоді Полякевича п. а. „Зелені Сорочки“, вкінці я людей з інших груп. Як цілість „Звйонзек Молодей Польскі“ вступив до Озону за ери полк. Коца. Тепер рилтом трісла бомба. Голова „З. М. П.“ Рутковський проголосив заяву, що виступає зі своєю організацією з Озону. Це знову наробило великого шуму в пресі і викликало констернацію з самому Озоні. Провід Озону намагається за всяку ціну врятувати ситуацію і призначивши для „Звйонзку Молодей Польскі“ новий провід в особі майора Галіната, довів до того, що ця організація розбилася на дві частини: одні пішли за дотепер. головою Рутковським і вступили з Озону, другі підчинилися Галінатові, тобто залишилися в Озоні. Які сили входять тут у гру? Колись Рутковський хвалився, що „З. М. П.“ має 42 тисячі членів, пізніше зредували це число до 6-ти тисяч, сьогодні „Дзєніх Людови“ пише, що їх є не більше як 2 тисячі, з яких половина залишилася при Рутковським, половина підчинилася Галінатові.

Так виглядає сьогодні справа об'єднання всіх поляків в одній, всевадній політичній організації. Ген. Скарчинський не має більше шастя від свого попередника.

Чи перша ластівка зміни польської внутрішньої політики.

Видиректор Квятковський виголосив у неділю 24-го квітня ц. р. у міському театрі в Катовіцях відчит п. н. „Через політичне відродження до господарських успіхів Польщі“. У цьому відчиті мін. Квятковський заявився за виконання теперішньої конституції і вказав на головні цілі зєднання Польщі: розбудова державних сил, упрямисловлення країни та відродження польської культури. Взагалі цей відчит був гарною пропагандою ідеї зєднання народу.

Дуже цікавий один із кінцевих уступів цього відчиту, в якому мін. Квятковський сказав: „Змінити є уряд і змінилий парламент. Зміна є змінна ординація до законодавчих і самоуправних устанок. Змінним є життєвий елемент, що є стрижнем існування держави і розвитку національних сил, особливо, якби він мав бути перешкодою у справі консолідації.“ Ці

слова дали привід до далекоїдучих висновків. Отже, появилася чутка, що вже не за горами зміна польського уряду, на чолі якого мав би стати саме мін. Квятковський, причому міністром військових справ став би ген. Сосновський, тєку міністра внутрішніх справ перебрав би теперішній шлесський воєвода д-р Гражмільський. Крім цього мадаб прийти зміна виборчої ординації до парламенту і самоуправи і нові вибори.

До відчиту мін. Квятковського прикладають велику вагу, бо — як кажуть — попередля його нарада мін. Квятковського з президентом держави у Варшаві та Спалі. Саме підчас перебуту у Спалі устїєнено зміни, що мають прийти та накреслено підстави нової системи якої підставою має бути засада: допустити до співпраці інші політичні партії.

— 0 —

Іоляки в Чехословаччині й українці в Польщі.

„Літературна Гєральд“ (Льондон) з 14 квітня ц. р. публікує цїкаву статтю про домагання автономних прав іоляками в Чехословаччині. На першій статті торкається автор також і українців.

Більше ніж третина населення Польщі належить до національних меншин. Складаються вони з українців, білорусинів, німців, литовців. Кожен Польща андаєтьє домагання автономії для 300.000 поляків у Чехосло-

ваччині, то тимсамим потверджує, щїма далеко більші права до автономії б і ми українці, що живуть в Польщі.

(Габоро, Льондон.)

АНГЛЬО-ІРЛАНДСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

У висаді довгих переговорів, які свого часу мало що не розбилися, підписано в Льондоні три договори. Вони тісно зі собою зв'язані і будуть важні шобію після агробати парламентів обох країв.

Перший договір передає Ірландію оборону деяких точок на ірландському побережжі, що їх досі займали англійці. На основі другого договору запазнить Ірландія Англії 10 мільонів фунтів штерлінгів; в той спосіб взаїмні фінансові претенсії обох сторін будуть вирішені. Третій договір становить британсько-ірландську торговельну умову. Він постановляє, що ірландські продукти будуть допущені до Англії без якоїсьбудь митних оплат і наплатки. Ірландія залишиться британською домінією.

Правдаж Карльсбадська сіль досїліно викликала розпущене сльоз і невтралізує анєси.

ЖЕРТВИ ПАЛЕСТИНСЬКИХ ПОДІЙ.

19. квітня минуло 2 роки від коли у Палєстині вибухли протїжидієвські заворушення. За цей час агїнуло там 163 жидів. Годї устїєніти число вбитих арабів, бо вони, агїкаючи перед англійським військом, забирали з собою ранєних і вбитих; агїнуло їх коло 250.

ВЕСІЛЛЯ АЛБАНСЬКОГО КОРОЛЯ.

У вівторок почалося у Тїрані весїлля албанського короля Ахмєда Зогу з графїєнкою Анонї. Бере в ньому участь італійський князь Бергамо, мін. Чиніо, 30-ох представників ріжних держав, чимало мадарської аристократії і т. д.

Чай Прівес

Сильно заправний. Дуже видатний. ПІД ГАРАНТІЄЮ ПРИРОДНИЙ НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

ЯПОНИ ЗАНЯЛИ БРИТАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Япони загнали в порт на ріці Янцє брітанський пароплав „Тучино“ та забрали його на остров Тєншїє, шобі перевести ревалю. Кількох ірландців-антїаїців ревалю.

На місце імакандиту вислано британську казіврку.

ПАСТА ЕЛЕГАНТ

СОВІТСКА ЛЕТУНСЬКА ПОМІЧ.

Як повідом „Донет“, ССРІ доставили 140 Кітїв 281 літальця, Італїї доставили 140. В одній квітні орїєвало до Габоро 1000 советських летунів.

Ковдри МІХАЙЛО ПРОЦЬ

порукає: біла жіноче і мужське, рушники, краватки, панчохи, скарпетки, хустини до носа.
Великий вибір.

Білля постелеве

Подушки

Львів, Ринок Ч. 14
(вупинка трамвая)

з польських справ.

Чи ОЗОН розлітається?

Польська преса, без різниці політичних напрямків, переповнена в останніх днях вістками, коментарями та статтями про події в Озоні. Не диво. Від першої декларації полк. Коца з 21-го лютого 1937. р. усі польські політичні партії та групи саїдували за розвитком і працею цієї політичної організації, що мала об'єднати цілий польський нарід і взяти у свої руки керму цілою польською політикою. Саїдували просто тому, що удача плянів „Обозу Народового“ загрожувала їм безпосередньо в подібній мірі, як колись фашизм чи націонал-соціалізм іншим італійським чи ні-

Прийшла справа посла Вацлава Будзинського, редактора тижневика „Ютро Праци“. За його публіцистичну діяльність, докладно кажучи, за виступ проти „Газети Польської“, що є органом Озону, ген. Скварчинський виключив його з Озону. Це наробило шуму. Найважливіше, що з цим кроком шефа Озону не эсодаризувалася президія парламентарного кола Озону, яка у своїй ухвалі ствердила, що шеф Озону усуваючи посла Будзинського з організації, нарушив правильний кола і поставила вимогу, щоб справу посла Будзинського передати організаційному судові. Витворилася прикра ситуація. Якщо ген. Скварчинський піде за ухвалою президії кола і передасть справу судові, перекреслить своє попереднє рішення. А це було би очевидно компромітацією шефа Озону, яка напевно захитала би віру в „сильну руку“ серед прихильників і ворогів.

Розмірів справжнього розламу організації набрало виступлення з Озону „Звйонзку Млодей Польскі“, що був під проводом Ю. Рутковського. „Звйонзек Млодей Польскі“ — це організація молоді, що створилася з відламу „Обозу Народово-Радикального“ т. зв. „Фаланги“ та організації сільської молоді Полякевича п. з. „Зелені Сорочки“, якіці й людей з інших груп. Як цілість „Звйонзек Млодей Польскі“ аступив до Озону за ери полк. Коца. Тепер рятотом трісла бомба. Голова „З. М. П.“ Рутковський проголосив заяву, що виступає зі своєю організацією з Озону. Це знову наробило великого шуму в пресі і викликало констернацію за самому Озоні. Провід Озону намагається за всяку ціну врятувати ситуацію і призначивши для „Звйонзку Млодей Польскі“ новий провід в особі майора Галіната, довів до того, що ця організація розбилася на дві частини: одні пішли за дотепер. головою Рутковським і виступили з Озону, другі підчинилися Галінатові, готбо залишилися в Озоні. Які сили входять тут у гру? Колись Рутковський хвалився, що „З. М. П.“ має 42 тисячі членів, пізніше зредукували це число до 6-ти тисяч, сьогодні „Дзєнік Людови“ пише, що їх є не більше як 2 тисячі, з яких половина залишилася при Рутковським, половина підчинилася Галінатові.

Так виглядає сьогодні справа об'єднання всіх поляків в одній, всевадній політичній організації. Ген. Скварчинський не має більше шастя від свого попередника.

Чи перша лаєтївка зміни польської внутрішньої політики.

Вісепрем'єр Квятковський виголосив у неділю, 24-го квітня ц. р. у міському театрі в Катовицях відчит п. н. „Через політичне відродження до господарських успіхів Польщі“. У цьому відчиті мін. Квятковський заявився за змїнення теперішньої конституції і вказав на головні цілі зєднання Польщі: розбудова оборонної сил, упромисловлення країни та відродження польської культури. Взагалі цей відчит був гарячою пропагандою ідеї зєднання народу.

Дуже цікавий один із мінцевих уступів цього відчиту, в якому мін. Квятковський сказав: „Зміниє є уряд і змінний парламент. Змінна є виборча ординація до законодавчих і самоуправних установ. Змінним є кожний елемент, що є в стрижнем існування держави і розвитку національних сил, особливо, якби він мав бути перешкодою у справі консолідації.“ Ці

слова дали привід до далекоїдучих висновків. Отже появилася думка, що вже не за горами зміна польського уряду, на чолі якого мав би стїгнути саме мін. Квятковський, причому міністром військових справ став би ген. Сосиковський, теку міністра внутрішніх справ перебрав би теперішній шлесський воевода д-р Гражинський. Крім цього малаб прийти зміна виборчої ординації до парламенту і самоуправи і нові вибори.

До відчиту мін. Квятковського прикладають велику вагу, бо — як кажуть — попередив його нарада мін. Квятковського з президією держави у Варшаві та Спалі. Саме підчас „лобуту“ у Спалі устїйнено амїни, що мають прийти під накреслено підстави нової системи амїної підстави має бути засади: допустити до співпраці інші політичні партії.

Юляки в Чехословаччині й українці в Польщі.

„Катоніс Геральд“ (Льондон) з 14. квітня змїнистє цікаву статтю про домагання австрійських прав поляками в Чехословаччині. На основі статті торкається автор також і української справе.

Більше ніж третина населення Польщі належить до неміських національностей. Складають вони з українців, білорусинів, німців, лїтвинів. Коли Польща віддасть домагання австрійцям для 200.000 поляків у Чехосло-

ваччині, то тимчасовим потверджує вона далекі більші права до автономії б і пів мільоні українців, що живуть в Польщі. Отже, при цьому Польщі під виразною загрозою, що вони одорать відомийну автономію. До них не стїйнено того зобов'язання. Навпаки, Польща постійно нарушує права навіть ті права, які належалися українцям на основі міжнародних договорів, підписаних Польщею.

(Укрюро, Льондон.)

АНГЛЬО-ІРЛАНДСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

У висліді довгих переговорів, які свого часу мало що не розбилися, підписано в Лондоні три договори. Вони тісно зі собою зв'язані і будуть важні шовію після апробати парламенту обох країн.

Перший договір передає Ірландії оборону деяких точок на Ірландському побережжі, що їх досі займали англійці. На основі другого договору заплатити Ірландія Англії 10 мільонів фунтів стерлінгів і з той спосіб взаїмні фінансові претенсії обох сторін будуть вирівнані. Третій договір становить британсько-ірландську торговельну умову. Він постановляє, що ірландські продукти будуть допущені до Англії без винятку будь-яких митних оплат і навіпаки. Ірландія залишиться британською домінією.

Правдива Карльсбадська сіль постійно випускає розпускані силки і нейтралізує напів.

ЖЕРТВІ ПАЛЕСТИНСЬКИХ ПОДІЙ.

19. квітня минуло 2 роки від коли у Палестині вибухли протижидівські заворушення. За цей час згинуло там 165 жидів. Годі устїйнити число вбитих арабів, бо вони втілюючи перед англійським військом, забирали з собою ранених і вбитих; згинуло їх коло 250.

ВЕСІЛЛЯ АЛЬБАНСЬКОГО КОРОЛЯ.

У вісторок почалося у Тірані весілля альбанського короля „Ахмєда Зогу“ з графінкою Апоні. Бере в цьому участь італійський князь Бергамо, мін. Чіано, 20-ох представників ріжних держав, чимало малярської аристократії і т. д.

Чай
Прівес

Сильно запашний.
Дуже видатний.
ПІД ГАРАНТІЄЮ
ПРИРОДНА
НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

ЯПОНЦІ ЗАНЯЛИ БРИТАЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Японці заграмали в ночі на ріці Янтсе британський пароплав „Тунно“ та забрали його на естрєв Тсунмї, шовби перевести ревізю. Кількох моряків-англійців ранено.

На місце інциденту вислано британську казюнку.

паста
ЕЛЕГАНТ

СОВІТСКА ЛЕТУНСКА ПОМІЧ.

Як подає „Домет“, СССР доставив уже юртьєй 200 літаків. Китай замовив ще 400. В по-асині квітня приїхало до Гавани 300 совітських летунів.

ць перевела масові арештування селян. Проти арештованих Івана Загноєвського, Ярка Гуриша, Івана Баріака, Івана Роздзябки ведуть уже слідство. Арештованих Івана Гуриша, Василя Горюцу, Михайла Простяка, Данила Михайличка, Василя Кутівського та Михайла Пітка відвезли до Берези Картуської.

— Громадська виниця. У Поточиськах коло Городенки оснувало місцеve населення виницю. Виниця має вже 500 кущів виноної лози.

— Вояк застріляв емерита. Емеритованій уредовець воевідства 34-літній м-р Франц Вернер проходжувався коло військових об'єктів під Коломиєю. Коли військові стійкові візвали його затриматися, він ішов далі, викрикуючи до них обидливі слова. Один вояк стріляв і убив Вернера.

— Сутичка гуцулів з граничною сторожею. Гранична сторожа арештувала в Белоді Василя Гамука, в якого мабуть найшла горівку, перепачковану з Румунії. Підчас переслухання в домі соатиса вдерлася юрба місцевих гуцулів, ще здемолювали хатню обстановку та втікли разом із арештованим. Поліція арештувала кільканадцять осіб.

— Львівська хроніка. До кооп. „Згода“ у Львові на Клепарові при вул. Варшавській ч. 9. дісталися вломники і забрали товарів вартості 240 зол. Поліція арештувала Максима Лупія, Марію Лупій, Івана й Осипа Гавришків та Марію Балахню, від яких відобрала частину товарів. — Верифікаційна комісія „Зайонську оборону Львова“ розглянула 10560 справ та викрикнула, що 4243 зголошених не брало взагалі участі в боях за Львів.

— Смерть польського дипломата. У своєму маєтку Івально недалеко Бельська помер директор дипломатичного протоколу міністерства закордонних справ гр. Карло Ромер. Причини смерті необережна поведінка зі зброєю.

— Кара смерті на двох комуністів. Г Купершток і М. Симчука засудив трибунал окружного суду з Любліна на в'язничу сесію в Холмі на кару смерті. Акт обвинувачення закінчив обом підсудним належність до КПЗУ і широкі комуністичні діяльності в Люблінщині від 1930. р. та вбивство одного члена компартії і намагання вбивство другого члена на основі партійного суду. Обох підсудних засудив трибунал на кару смерті.

— Зловживання б старости Робакевича на шкоду Комунальної Каси. Ощадності у Гродні розглядав апеляційний суд у Вильні. За ці зловживання окр. суд у Гродні засудив б. гродненського старосту на 1 рік в'язниці, а директора гроднової каси Наймана на 5 років в'язниці. По 3-хлітній розправі апеляційний суд зменшив кару Найманові до 8 місяців в'язниці, а на основі амністії зменшив її ще на половину, а З. Робакевича взагалі звільнив від вини і кари. Слід зазначити, що Робакевича засудив суд на кілька років в'язниці ще за зловживання в Надвірній і він відсиджує свою кару у в'язниці.

— Злодійства і зловживання високих достойників. Процес проти б. пос. Ізайковського, б. директора департаменту міністерства скарбу і купця Мінзги та Кавфмана перед окружним судом у Варшаві витягає на світло денне нечуване зловживання і злодійства. З відчитаного акту обвинувачення виходить, що б. пос. Ізайковський украв бл. п. сенаторові Вентові бризгову шпильку і виманити 20.000 зол. від союзу цехів пекарів. Підс. Міхальський натягнув фірму „Фрамполь“, до якої не впалати ні сотки на улі, на 40.000 зол. Така сама доля стрінула багатьох банків і фірм. Оба підсудні заперечують свою вину. Слід згадати, що підс. Міхальський складав частинно свої в'язничні три замкнених дверях. Не признається теж до

вини підс. Міязга, який був управителем фірми „Фрамполь“. Цілу вину скидає на Міхальського кажучи, що робив усе на його доручення. Свідки: емер. полк. Б. Сікорський, пос. Снопчинський і сен. Екерт обтяжили підс. Ізайковського. Св. Снопчинський ствердив, що підс. Ізайковський був пострахом для ремісників. Хотів за всяку ціну випасти на верх і грати першу скрипку. За свої інтервенції перед владою брав гроші.

— Краса хроніка. Минулого тижня невідомі грабіжники напали з крісами в руках на філію кооп. „Поступ“ у Камінці пов. Рава Руська, звідки забрали товару на 945 зол., решту товару знищили. — У Дикові Старім пов. Любачів дійшло до бійки між В. Яківцем та В. Божком, підчас якої важко зранили Івана Побера, який теж помер.

— Слідом кривавих злочинів. У селі Страдні на Полісі Сергій Самсоняк убив свого батька і важко зранив свою маму та сестру. Опісля підпалив хату і сам застрілювався. Причиною страшних злочинів була сварка за поле. В селі Ліже пов. Каліш 33-літній Антоніна Наздречов у бжевіському нападі вбила свого чотирьохрічного сина. Опісля зранилася в голову і кинулася до поблизького ставу. Під впливом холодної води опам'яталася і пішла до хати своєї матері, де її арештувала поліція. — В Мосцінах 38-літній М. Рудка застрелив 15-літню А. Винацьку й опісля важко зранив її, а сам скінчив самогубством. — У Багінцях під Варшавою підхмелений робітник Станіслав Шпада зранив свою жінку, яка підірвала йому бритвою горло. В безнадійному стані відвезли його до шпиталю у Варшаві. Причиною цього злочину була авантюра, що її викликав підхмелений Шпада. — На досмертну в'язничу за вбивство 12-літньої доньки засудив суд у Лодзі 29-літню вдову Марію Зайдлеву, яка допустилася цього страшного вбивства, щоб лише вийти заміж.

— Рекорд довговічності. Останній список населення в Туреччині виказав, що в цій державі живе 6.240 осіб у віці понад 100 років. Далі стверджено, що жінки живуть довше від мужчин, бо на 6.240 осіб є 3.985 жінок. Рекорд довговічності зпоміж згаданих 6.240 осіб сягнув один мужчина, який має вже 157 років. Більшість з цих довговічних живе на посушливому сході Туреччини.

— Новий провал безбожницької акції. Не зважаючи на масові арештування і розстріли священників підчас протирелігійної кампанії, „союз воюючих безбожників“ не лише не знайшов нових членів, але втратив теж давніх своїх членів. І так на Сов. Україні з 2.500.000 членів (?) „союзу безбожників“ у 1929. р. не залишилося в січні ц. р. ніодні. Большевицька преса стверджує з острахом зріст релігійних настроїв між населенням ССР та обвинувачує „союз безбожників“, що не вміє вести боротьби з релігією. Згадана преса нарікає, що „союз безбожників“ на Україні займається торгівлею і спекуляцією замість протирелігійної пропаганди.

— Весна, пора бузук. Покрилося небо рожевістю, земля зеленню. Весна. В парках і городах повно олійняних пахощів квіток. Тульпани, конвалії, бузки. Бузок, чудовий білий бузок. Яка шкода — каже дехто — що парків і городів не можемо перенести до мешкання, душних каварень, кін і театрів. Вибачте — можна перенести. Треба тільки ввійти до першої зчегри кращої парфумерії і замалати оригінальної води „Японський білий бузок“ Шаха. Тоді перенесемо весну до своїх мешкань. „Японський білий бузок“ Шаха, вироблюють із правдивих олійків. Його запах субтельний і відсвіжний, як правдивого бузук. Отже купуємо „Японський білий бузок“ Шаха.

Зі судової салі.

ВІДГОМІН ПОДІЙ У МИЛЯТИЧАХ ПЕРЕД СУДОМ.

18 селян на лаві підсудних.

В четвер 28. ц. м. починається перед трибуналом окружного суду у Львові розправа проти 18 селян. На лаві підсудних засидуть: 1) Іван Клебан, 25-літній селянин з Жиравки, 2) Микола Бурий, 27-літній селянин з Жиравки, 3) Іван Добощ, 25-літній з Жиравки, 4) Василь Ленартович, 26-літній селянин з Жиравки, 5) Іван Доманський, 23-літній селянин з Милатич, 6) Петро Завала, 26-літній з Вовкова, 7) Стефан Коринак, 24-літній селянин з Вовкова, 8) Іван Климкевич, 20-літній селянин з Вовкова, 9) Микола Батіг, 20-літній селянин з Вовкова, 10) Микола Корняк, 25-літній з Вовкова, 11) Михайло Вуйчик, 23-літній з Вовкова, 12) Конрад Пілігриний, 27-літній з Милатич, 13) Роман Стосік, 28-літ-

ній зарібник зі Львова, 15) Михайло Кульпа, 25-літній зарібник з Жиравки, 16) Василь Попова, 41-літній моторний з Милатич, 17) Іван Процик, 28-літній зарібник з Милатич, 18) Антін Процик, 20-літній зарібник з Милатич.

Прокуратор притягнув усіх до відповідальності за участь у бійці і абіговіщі, що повстало підчас бійки в Милатичах для 1. серпня 1937 року, де відбувалося свято Шашкевича.

Підсудник боронить адвокати: д-р В. Старосольський, д-р К. Паньківський, д-р Ст. Біляк, д-р С. Шевчук і м-р Б. Зацерковний.

† Посмертні згадки.

О. Людвик Боский (Ван ден Боске), чернець Чина ОО. Редемптористів, парох українсько-католицької церкви св. Володимира Великого у Брюсселі, душпастир української еміграції в Бельгії, Франції, Англії і Люксембургу, б. місіонар у Канаді й Америці, помер по довгій і важкій недугі 18-го квітня ц. р. Похорон відбувся в м. Ліж 20-го ц. м. Торжественну панахиду за упокій його душі відправили в неділю 24-го квітня ц. р. в церкві св. Володимира Великого в Брюсселі. В. Р. П. І.

При заповненні кровоносних судин м'язу і серця вживаючи щодня невеликої кількості природної гірської води Францішка Йосифа достатньо легко виборозочили при найбільшій натузі. Спитайте Вашого лікаря.

Театри.

Великий Театр:

Четвер 23. 4. год. 7.30 „Рос. Марі“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 „Рос. Марі“.

Театр Різноманитностей:

Четвер 23. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

П'ятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легенда про сестру“.

